

IV - 5. JUNIJ 1997

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI TRZIN

odsev od zeta

**Načrti
razvojnega
zavoda**

**Bo poleti
manjkovalo
vode?**

**Trzin je
živel od
mesarstva**

**Triatlon
erja celega
človeka**

M&M d.o.o.

Mengeška 14b Trzin

Tel: (061) 713-283

Fax: (061) 711-604

Mob: 0609 634-827

Ali lahko rešim
podatke?

Odgovor:
**S pravilnim
postopkom
DA!**

Naša dejavnost:

- reševanje podatkov z diskov
- servis računalnikov, tiskalnikov, modemov
- nadgradnje diskov, osnovnih plošč...
- celovite rešitve povezav računalnikov v lokalne mreže in v internet
- prodaja programske opreme Microsoft, Corel, računalnikov, strežnikov, tiskalnikov, modemov

RAM LES

Podjetje za izdelavo in **izvoznje d.o.o.**
SI - 1230 Domžale, Slomnikarska 1, tel./fax: 061/715-004

**NI DIMO IZDELAVO POHISTVA IN OSTALIH
LESNIH IZDELKOV PO NAROČILU**

- otroške in mladinske sobe
- spalnice
- kuhinje
- pisarniško pohištvo
- pohištvo za trgovine in poslovne prostore
- lesene pohizdelke
- leseno galanterijo

Izvajamo tudi popravila in obnovo starejša pohištva.

INFORMACIJE:

RAM - LES d.o.o.

Slomnikarska 1

(v prostori družbe TOKO LINE d.d.)

1230 DOMŽALJE

tel./fax: 061/715-004

VTOSERVIS
VTOKLEPARSTVO
VTOLIČARSTVO
PNEVMATIKA

MATEVŽ ŠTEFE
TRZIN

tel. & fax:
061/711-964

STROJNO KLJUČAVNICARSI

KOGOVŠEK

vlačne kljuke (EURO), kovinski zaščitni laki za terenske
vili WARN, prodaja in montaže avtoradijev in alarmnih

TOMAZ KOGOVSEK
Ul. pod gozdom 37
1236 TRZIN

Delovni čas: 7-19
Tel.: (061) 7223
Fax.: (061) 72

SADJE ZELENJAVA "PRI MARTINEZ"

PESTRA PONUDBA VSEH VYSTADJA IN ZELEN-
OSVEŽILNIH PIJAC IN DRUGIH PRIBOLJSKOV
DNEVNO SVETE SEZONSKO SADJE IN ZELENJAVO

VSAK DAN OD 8.30 DO 19.00

PRI MARTINEZ, TRZIN, MIKARJEVA
TEL. 061/716-734

ZGODOVINA NAS LAHKO UČI IN OPOMINJA

H so spel tui! Za šolarje se
del leta, še zlasti, če
lepa spričevala. Tisti,
so že odhitehi na morje,
ali v lujino, drugi že
bi vstaknili v kovčke in
trepti pa pravijo, da se
zadovoljiti kar s škafom
s steklenico hlad-
skimi poročili o gneči na
plazah in hotelih ter z
agoodnostmi, s katerimi se
dopustniki. Tudi na krajevni
čas zavel dopustniški
ekateri premišlujejo, da je
izgubljenega trenulka, še
tako pomembno zadevo,
lastne občine.

Imajo več besede o tem
ravnih. Trzinska KS je
izvoljitev iz domžalske
elaborat o moči in per-
in vlada naj bi trzinsko
nem obravnavala. Če bodo
zeleno luč, bomo Trzinci šli
za osamosvojitvev, dru-
bodo prizadevanja za lastno
gobjajo na KS, nadaljevala.
neru bi Trzin lahko postal
zadnje leto.

Vsi, ki je lahko zajela le del
vzdušja v Trzinu, nekaj

več pozornosti namenjamo trzinski pretek-
losti. Želeli bi več, vendar smo prostorsko
precej utesnjeni, tako da bomo prispevke o
nekdanjem življenju v našem kraju redno
objavljali še v prihodnjih številkah. Tokrat se
bomo sprehodili med nekaterimi kulturno-
zgodovinskimi ostanki preteklih časov in spom-
nini na nekdanje življenje v vasi. Upamo, da
bo tudi to lahko kratkočasno počitniško
branje. Vse, ki bi radi kaj več povedali o
preteklosti Trzina in imajo o tem tudi kakšne
dokumente, slike ali kako drugačno
zgodovinsko gradivo, prosimo, da se nam
javijo. Vsakega sodelovanja bomo veselili!
Vsem sedanjim prebivalcem Trzina bi radi
kar najbolje predstavili zgodovino kraja in jim
dokazali, da ima naš kraj zgodovino, ki se
nam je ni treba sramovati. Sicer pa pravijo,
da je zgodovina učiteljica življenja.
Mogoče se bomo tudi tako kaj naučili!
Eden od naukov, ki bi se ga radi držali, je
tudi ta, da so bili Trzinci vedno uspešni,

kadar so delovali složno. Ni važno, ali je
kdo velik, majhen, debel, suh, če bodi k
maši, v gledališče ali v gostilno, važno je,
kaj naredi in kaj da od sebe.
Slišali smo nekaj opazk, češ da naj bi se
naše glasilo strankarsko nagibalo k tej ali
oni strani. Mislimo, da so te opazke pov-
sem neutemeljene in da kritiki niso dobro
prebrali in premislili o tistem, kar so brali.
Odsev je povsem nestrankski časopis in
ho tak tudi ostal. Mislimo, da je Trzin še
vedno premajhen, da bi se delili po ne vem
kakršnih že barvah. To naj počno kje
drugje! Nismo za kopanje okopov, polivanje
z gnojnico in za sejanje razdorov!
Za nas je važno, da smo vsi Trzinci in da
skušamo koristiti svojemu kraju. Da
skušamo izboljšati življenjske razmere v
njem in da se upamo drug drugemu pogle-
dali v oči.

Urednik

VODSTVO KRAJEVNE SKUPNOSTI TRZIN IN UREDNIŠKI ODBOR ODSEVA ŽELITA VSEM KRAJANOM KAR NAJLEPŠE, SONČNE IN NEPOZABNE POČITNIŠKE DOGODIVŠČINE!

IZ VSEBINE:

OSAMOSVAJANJE TRZINA OB AROGANCIM DOMŽAL	4
KOLONE SO VSE DALJŠE, A NEKAJ SE LE PREMIKA	6
POKOPALIŠČE V TRZINU: DA ALI NE?	8
KAJŠEN NAJ BO CENTER TRZINA	9
SPREHOD MED POMNIKI TRZINSKE KULTURE	12
ANKETA O POČITNIŠKIH NAČRTIH	16
POTEPUŠKA KRI RUDILJA SCHOSSA	20
VIŠARJE: NA TAK IZLET BOMO PA ŠE ŠLI	22
DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI	24
VSI V ISTEM KOŠU	26

Slika na naslovnici:

Mačkovo znamenje ob Mengeški cesti

Foto: Mojca

EDINI SMISEL OVIRE JE V TEM, DA JO PREMAGAM.

(Maršal Ferdinand Foch)

mesечно in ga dobijo
in podjelja v Trzinu.

Republike Slovenije št.
spada med proiz-
vke tarine številke 3,
arcelna priznava.

OSAMOSVAJANJE TRZINA OB AROGANCIM DOMŽAL

Vodstvo KS Trzin je do 15. junija Državnemu zboru republike Slovenije poslalo predlog za izdvojitev Trzina iz občine Domžale, prošnji pa je v skladu s pravilnikom za takšne poslopke priložilo tudi dokaj obsežen elaborat o ulemeljnosti ustanovitve nove občine Trzin. V njem je predstavljen naš kraj, njegova zgodovina, struktura prebivalstva, gospodarstvo, razvojne možnosti, trzinska društva in ustanove ter drugi, za kraj pomembni podatki. Drugi kraj, ki bi radi postali občine, so takšen elaborat običajno napisali na 25 straneh, trzinski pa je precej obsežnejši. V njem je cela vrsta zanimivih statističnih podatkov o Trzinu, ki so jih sestavljali elaborata zbrali po številnih republiških ustanovah, še zlasti pri Statističnem zavodu, Državni davčni upravi in Službi za lokalno samoupravo. Delo pri sestavi elaborata bi bilo precej lažje in hitreje, če bi Trzinem zahtevane podatke posredovale pristojne občinske službe, vendar so te ostale gluhe za njihove prošnje.

Za pravočasno izdelavo elaborata imata največ zaslug predvsem predsednik sveta KS Trzin Tone Ipavec in Jožica Valenčak, ki sta za to zamudno delo porabila cele dneve in tudi kar precej noči, na pomoč pa so jima priskočili tudi nekateri računalničarji in drugi strokovnjaki. Nekatere zanimivejšje podatke iz elaborata bodo objavljali v prihodnjih številkah Odseva. Trzinski elaborat, ki so ga poslali republiškim organom, je tudi prijeten za oko, saj ga krasí slika Trzina iz zraka, kot zanimivost pa so dodane tudi stare slike trzinskih nabožnih znamenj in predlogi za trzinski grb.

Vzvišena novejška drža obč. sveta
Le par dni pred iztekom roka za oddajo elaborata (11. 6. 1997) je krajevna skupnost Trzin iz občine dobila odgovor na predlog, da naj bi se o pobudi Trzincev izrekel tudi Občinski svet občine Domžale. Iz lajnšlva Občinskega sveta so Trzince prav po birokratsko zapeto seznanili s pogoji za uvrstitev kake problematike na dnevni red seje Občinskega sveta. Ko

človek prebere pogoje, ki so jih našli, se vpraša, če ima občinski svet res kaj dela, če pa že, pa bi bilo zanimivo videti, ali vse točke, ki jih uvrstijo na dnevni red, res izpolnjujejo vse zahteve, ki jih določa poslovnik. Še zlasti v nebu vpijoča je zahteva po oceni finančnih posledic, ki naj bi nastale zaradi sprejema predlaganega akta oz. sklepa, saj občinske službe po drugi strani Trzinem niso želele posredovati nikakršnih podatkov, ki bi lahko služili za takšno oceno.

Nojevsko oz. arogantno obnašanje vodstva občinskega sveta je v tem primeru res nerazumljivo. Na občini že pol leta vedo, da se v Trzinu pripravljamo na osamosvojitve, vendar se delajo, kot da jih to ne gane, da ni pomembno za občino. Precej lažje se pogovarjajo o občinskih praznikih in obeležjih, o plačilu škode zaradi smrada in podobnih obrobnihih stvarih kot pa o odcepitvi - vsaj po gospodarski in finančni plati, kar pomembnega dela občine.

V Kamniku so bolj prožni

Gospodje vzvišeni birokrati bi se lahko zgledovali pri kolegih iz sosednje kamniške občine. Če ne drugje, bi lahko v petek, 13. junija, v Delu med drugim prebrali poročilo Janeza Petkovška s seje Občinskega sveta občine Kamnik. V poročilu med drugim piše: "O pobudi za osamosvojitve krajevnih skupnosti Komenda, Križ in Moste so svetniki in župan menili, da pobude nima pomena zavirali. Zato so k pobudi dali pozitivno mnenje in tako omogočili, da KS Komenda pri državnem zboru začne postopek za izločitev iz občine Kamnik in priprave za ustanovitev nove občine Komenda."

Takšna poteza bo verjetno prispevala k dobrih odnosom na območju sedanje občine Kamnik tudi v prihodnje, zelo vprašljivo pa je,

kakšen sklep bi sprejeli občinski svetniki v Domžalah, če bi trzinsko vprašanje sploh uvrstili na dnevni red katere od svojih sej.

Trzinska zahteva med še 85 drugimi pod drobnogledom vlade

Kakor koli že, trzinska zahteva se je uvrstila med še 85 podobnih prošnji, ki so jih na Državni zbor poslali kraji, ki bi se želeli osamosvojiti. Slovenska vlada naj bi o tej problematiki odločala na eni svojih naslednjih sej. Slišali smo namig, da naj bi v tretjino krajev prižgali zeleno luč. Neuradno naj bi Trzin najprej uvrstili v ožji izbor, potem pa naj bi ga umaknili iz družbe izbrancev za prvi krog. Ali to drži, bom kmalu izvedeli, vseeno pa bo moral predlog vlade še na polrditev v državni zbor. Na predlog bo moral tudi tam dobiti pozitivno soglasje in šele nato bi v Trzinu spet lahko pripravili referendum za svojo občino. V najboljšem primeru bi Trzin lahko postala občina šele konec prihodnjega leta. Vse pa je še veliko čerjev in vprašanj. Kakor ko že, v KS so odločeni, da bodo s postopkom osamosvajanja nadaljevali. Če ne zaradi drugega, jih k temu napeljuje tudi aroganten odnos vodstva domžalske občine d vprašanj našega kraja.

Miro Štefe

KJE SO MEJE TRZINA?

Če Netrzince vprašate, če znajo zapeti Trzinko, bodo skoraj vsi zatrdili, da jo poznajo, če pa jih vprašate, kje je Trzin, pa bodo že bolj približno odgovarjali, da je to tam, kjer se počasi vozi v koloni, natančno pa se ne bodo izrazili. Tudi turistični zemljevid domžalske občine je, kar se tega tiče, polomija, saj je Trzin enostavno odrezal na tričetrt (povrhu so še slike, ki naj bi prikazovale obrtno cono obratni narobe - levo, desno, tako da ja ne bi kdo prepoznal, kje je bila posneta). Vendar se tudi krajevna skupnost ne potruži, da bi goste obvestila, kje so prišli na območje Trzina. Tabla, ki iz ljubljanske strani potrjuje, da so v Trzinu, je namreč

postavljena že lako rekoč sredi naselja. Skromnost je lepa čednost, vendar ima tudi, ki bi radi prvič prišli v obrtno cono slučajno ne vedo, da je treba z M-10 zavrti proti piramidi, kar precej težav, ko iščejo po tem, ko na tabli preberejo, da v Trzinu.

Odmevi na Odsev ☹ Odmevi na Odsev ☺ Odmevi na Odsev ☺ Od

Spoštovani,

v zadnji številki vašega glasila je bil pod naslovom Osamosvajanje je že slovenska klorora objavljen pogovor z menoj.

Pogovor je vodil novinar Miro Štebe. Kasneje je zaradi onemogočene komunikacije ob korekturi pogovora prišlo do precej ostre reakcije z vaše strani, pa tudi interpretacij, ki nimajo nobene osnove v mojih namelih, ki mi jih želite prisoditi.

G. Miro Štebe mi je poslal v korekturo članek v povsem "surovi" obliki, torej neposredni in natančni prepis najinega pogovora. Ta je tekel zelo sproščeno in v precej neformalni obliki. Zato sem prevodila, da bi bilo smotno nekatere trditve napisali bolj točno in uradno. Žal g. Štebe nisem uspela najti po telefonu in se o tem nisva osebno dogovorila. Ker so bili roki kratki, sem mu popravljen tekst Justavila in pričakovala, da bo me v primeru nestrinjanja ali pomislekov pokli-

cal. Ker tega ni bilo, sem mislila, da se s popravljenim tekstom sčinja.

Ob objavi pa ste v spremenjenem tekstu to "korekturo" ocenili zelo negativno in tendenciozno in me obložili, da sem ga povsem preoblikovala. To ni res.

V mojem korigiranem članku sem namreč še vedno poudarila (v zvezi s financami), da z ustanavljanjem novih občin "zlasti nerazvile KS oziroma občine na ta način dobijo bistveno večja sredstva in jim osamosvajanje prinese pozitivne finančne učinke", in v nadaljevanju "v tem trenulku in ob takšni finančni politiki, kot je, se nove občine, na žalost, izplača ustanavljati v nerazvitih okoljih."

V zvezi z dolgom v OIC Trzin pa je res, da sem v pogovoru povedala, da je Razvojni zavod Domžale lani ocenil, da je neizpolnjenih obveznosti za okoli 300 mio SIT. V članku pa sem navedla, da v tem trenulku, ko strokovne službe pregledujejo pogodbe in delajo natančne izračune, kaže, da bo tega

manj - PO MOJI OCENI - sem zapisala, več kot 100 mio SIT.

To je pač moja ocena, kaj bo prinesla natančna analiza, pa v tem trenulku ne ve še nihče.

Menim, da ni bilo nobene potrebe, da zgodbo okoli pogovora tako dramatižirate. Predvsem pa ni potrebe, da iz mene delate grešnega kozla in sovražnika št. 1 pri vaši pravici, da poslanele samostojna občina. Nisem nasprotnik osamosvajanja, v pogovoru sem le želela opozoriti na nekatere dileme in pomisleke, kot jih vidim in ocenjujem s svojimi izkušnjami. Takšen pa je bil, vsaj tako je v prošnji za pogovor navedel novinar g. Štebe, tudi interes Uredništva, ko se je odločilo za pogovor z menoj.

Zaradi razjasnitve nesporazumov Vas naprošam, da omenjena pojasnila objavite v naslednji številki Odseva. Lep pozdrav!

županja Cvela Zalokar Oražem

Županje Cvela Zalokar Oražem res nismo zeli očitni in jo prikazali kot sovražnika št. 1. To je bilo, po naši oceni, še zlasti dobro vidno iz prvotnega članka, ki je bil bolj ali manj dobeseden prepis pogovora. Takšni pogovori so, ko so prepisani v risano besedo, res lahko nekoliko bolj "gladi", vendar nas izkušnje učijo, da se politiki lahko pričujejo ob vsaki drugače smjeni besedi. Ko sem oddal članek v uredništvo, sem se precej trudil, da bi zvezel stik z g. županjo, vendar nama, ki je napisala tudi sama, to ni uspelo. Pogovor bi verjetno odpravil vse dileme, pa sem se, ko sem prejel "korekturo", našel v resni dilemi. Po temeljitim

premisleku in razpravi z drugimi člani uredništva sem se odločil za objavo "korekture" s spremnim tekstom, v katerem sem opozoril tudi na nekatere razlike, saj so bile, po naši oceni zgornje in zanimive za Trzin in Trzinice.

Osebo županja Cvela Zalokar Oražem spoštujem in cenim. Vem, da je kot županja veliko naredila pri uresničevanju nekaterih starih dolgov občine do Trzina, da igra vidno vlogo pri nameščanju semaforja v križišču pri OIC in reševanju drugih prometnih težav, pri zapletu v zvezi s plinifikacijo Trzina in pri urejanju drugih zadev, vendar tudi vem, da kot županja, že po funkciji, ne more biti naklonjena drobitvi občine. Korektura na-

jinega pogovora je bila toliko bolj uradna in občinska, da sem moral bralce na to nekako opozoriti, in mislim, da je bila to tudi koristna informacija. Hvaležen sem ga, županji, da je pristala na pogovor in da je v njem opozorila na nekatere dileme glede osamosvajanja. To so lahko tudi koristni napotki Trzinem pri odločanju o svoji poti. Prepričan pa sem tudi, da če se Trzinici odločimo za osamosvojitve, pri tem ni treba podreli vseh mostov. Še vedno bomo živeli skupaj in to življenje bo bolj prijetno, če ne bomo sovražniki. K temu bodo prispevali tudi čisti računi in usklajevanje različnih pogledov.

Miro Štebe

IZDELAVA VSEH VRST SLAŠČIC VALENTINA KUFERŠIN

PRIPOROČAMO:

- razne torte (po okusu),
- orehove razine,
- domača matina potica,
- škofov kruh,
- otroške torta (v obliki):
- konja
- medveda
- levca
- medvedca
- zlečka

Trzin, Za kribom 11/c, pri kamnolomu
Telefon: (061) 714 - 372

JAP

OIC Trzin
Hrastovec 6, 1236 Trzin
d.o.o. Slovenija

TEL.: 061 / 162 - 18 - 28 FAX.: 061 / 162 - 18 - 27

Tegametall

Prodaja trgovinske,
pisarniške in skladiščne opreme.
Možna izdelava po naročilu.

KOLONE SO VSE DALJŠE, A NEKAJ SE LE PREMIKA

Na naših cestah je vse več avtomobilov s tujimi registracijami, tujci že prihajajo na dopust, in kolone, ki se valijo skozi Trzin, so vse daljše. To še zlasti občutijo na svoji koži tisti Trzinčani, ki živijo tik ob cesti. Vse pa kaže, da se stvari le nekako premikajo in da bodo z občinske strani končno le popravili nekaj starih grehov in vsaj začasno rešili nekaj najbolj perečih problemov.

Semafor v kratkem bo

Čeprav glede obvoznice ne moremo napisati nič posebno novega, je razveseljivo, da naj bi v kratkem - rekli so, da celo pred izidom tega časopisa, le dobili semafor na križišču za obrtno ceno. Projekt je že končan, v teh dneh naj bi stekla pripravljajna dela. Čakajo le še gradbeno dovoljenje, ki naj bi "bilo že v postopku".

Kol je razvidno iz načrtov, je semaforizacija križišča pripravljena tako, da se bo tudi kasneje, če homo dočakali štiripasovnico, lahko vključila vanjo. Upamo, da bo gradbeno dovoljenje res v zelo kratkem potrjeno. Dopusti so namreč pred vrati in take stvari kaj hitro obležijo na mizah do jeseni.

Mengeška in Jemčeva še čakata

Nekaj podobnega je tudi z ureditvijo hodnika na Mengeški cesti in z začetkom del na Jemčevi, kjer naj bi še tudi zbirali soglasja. V Odsevu bi si skoraj drznili pobirati slave, do kdaj bosta urejeni ti cesti.

Potrebujemo še več ležečih policajev

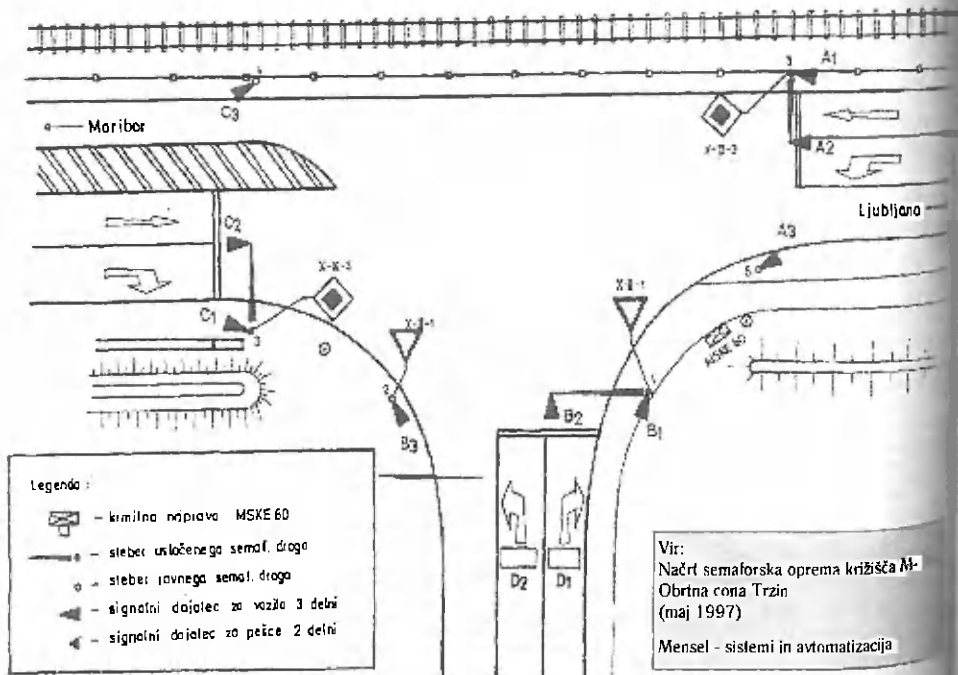
Delovno zmagalo pa so cestarji doživeli na treh cestah v naselju, kjer se je dirkanje vozil že kar nevarno razmahuje. Hitrostne ovire so dohale vesla Za hribom, Mlakarjeva in del Kidričeve ceste.

Ležeči policaji so tam res upočasnili voznike, vendar bi takšne ovire potrebovale vsaj še nekatere druge ceste, še zlasti Ulica kamniškega bataljona. Nekateri opozarjajo,

da bi bilo za varnost otrok na poti v šolo in nje še vseeno potrebno ob cesti Za hribom narediti tudi pločnik.

Pri gradnji črpalke čakajo le še zeleno luč

Na mestu, kjer naj bi med obrtno ceno ostalim Trzinom zrastle bencinska črpalka, že podrli nekaj dreves in grmovje. Dina Biringa, Marjan Tekavec, ki je investitor, ureditev tistega dela naselja, nam je povedal, da tudi oni čakajo le še gradbeno dovoljenje in da bi radi čimprej začeli. Ko bo prišla zelena luč, naj bi bila bencinska črpalka nekaj mesecev gotova ...

ALI JE V TRZINU DOVOLJ VODE IN KAKŠNA JE

Stržinija je zelena, ker ima zadosti pa-
voda, vendar poznamo tudi vroča m-
poletja. Letošnje se je sicer napove-
kar pogostim deževjem, vendar
ko ga ne prekrivajo oblaki, že kaže
moč in trzinske opraviljke, ko se
ub kavčah in po malem "šlogajo"
imeli dolgo, vroče poletje. Spom-
prejšnjih let, ko smo imeli v pasji
kar precej težav s preskrbo z vodo
smeli prali avtomobilov in zalivali
Zato smo direktorja Komunalne
jskega podjetja Domžale Jožela
ka vprašali, če ljudi letos lahko
mojemu poletne omejitve porabe vode.
"Omejitve so poleti normalne po
statu," nam je odgovoril.

bramo podatke, da je os-
na z vodo v Trzinu že kar
letina, da je bilo vodo-
vodno omrežje načrtovano
a stani in stanovanjski
Trzina, da pa so
na ta omrežje enostavno,
za gnebnih okrepitev,
voda se porabnike v
mestniški cool. Je to res?
voda napajati dva vodovodna
stan del Trzina se
voda napajati s Krvavca,
Trzin na industrijska
ra z zajetja na dom-
voda so omrežjem polju. Vo-
de v Trzinu ne primanjkuje,
voda se napajati zato, ker ni

pravih cevi. Če bi investitor Sklad stavbnih
zemljišč in pooblaščen investitor Razvojni
zavod takrat, ko so urejali industrijsko cono v
Trzinu, delali po programu, bi bilo vode
povsod dovolj, vendar je v coni vsak dejal kar
po svoje, zato je prišlo tako daleč, da smo
ustavili izdajanje soglasij za nove priključke.
Opozorili smo, da je zdaj še čas, da poprav-
imo napake. Iz domžalske smeri smo po polju
mimo Depale vasi že potegnili cevi z dovolj
velikim premerom do banke v novem delu
Trzina. Do tam je zdaj vse v redu, cevi pa bi
hilo treba potegniti še naprej v industrijsko
cono. To naj bi naredili vzporedno s poso-
dabljanjem štiripasovnice.

**Zdaj vse pogojujete z gradnjo trzinske
obvoznice, kaj pa če štiripasovnice ne
bo?**

Seveda bo, saj mora bitil Veste, če gremo
zdaj razkopavati Kidričevo cesto v Trzinu
zaradi sanacije kanalizacije, nato pa zraven
vzporedno skopljemo še jarek za vodovodno
cev, potem pa bodo trideset metrov stran
začeli razkopavati še zaradi sanacije ceste, je
pa to kar malo huda. Vse stvari se bo dalo
najlažje in najceneje urediti hkrati z gradnjo
štiripasovnice.

**Kdo pa bo investitor teh del? Ali bo tudi
za polaganje vodovodnih in kanalizacij-
skih cevi plačala občina?**

Ne, to bo šlo na račun direkcije za ceste. Ona
bo posegla v prostor zaradi štiripasovnice.
Pri vsaki investiciji, ko posežejo v komunalne
vode, morajo investitorji poskrbeti, da jih na
koncu pustijo funkcionalno urejene. To se bo
zgodilo v tem primeru. Občina mora poskr-
beti za pripravo projekta, investitor pa ga ho
istočasno s sanacijo ceste realiziral. Zaradi
tega nima smisla, da bi zdaj razkopavali
Kidričevo ulico.

**Kolikšna je zdaj poraba vode v novem
delu Trzina?**

Cona zdaj porabi povprečno 9 do 16 litrov
vode na sekundo.

Imamo podatke, da je bila za naselje
Mlake, ko so tam urejali vodovod,
predvidena poraba od 4 do 5 litrov/
sek., zdaj pa je poraba toliko večja, v
konicah naj bi preseгла celo 17 litrov/
sek. Kaj bi se zgodilo, če bi v novem
naselju Trzina izbruhnil hujski požar?
Ali bi bilo vode še dovolj za gašenje?

V slučaju požara bi bilo treba samo zapreti
dotok vode v Periteks in Kimi in vode bi
bilo za gašenje dovolj. Do banke tudi tako
ni problem, verjetno pa bi tudi za preostali
del naselja lahko zagotovili dovolj vode.
Imamo vodovodni rezervoar in črpalke in
verjetno bi to zadostovalo. Periteks pa bo
tako ali tako zdaj poskrbel za svoje vodne
rezerve.

**Okoli Domžal zdaj delate t. i. vodovod-
no zanko, ki naj bi zagotovila izdatno
oskrbo Domžal z vodo in kot pravile,
naj bi od te zanke do trzinske banke že
bil speljan večji vodovodni krak. Ali je
v zajetju na domžalskem polju zadosti
vode?**

Tam je podzemno jezero in vode je zadosti.

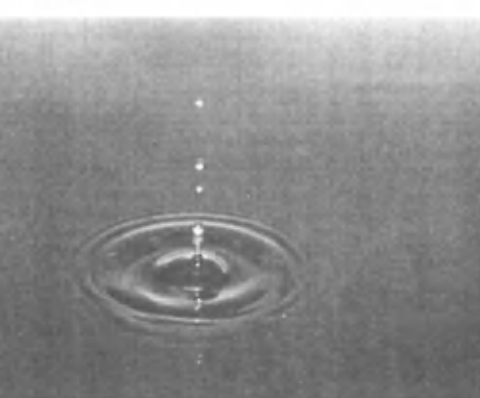
**Kakšna pa je njena kakovost? Kmetje
na poljih uporabljajo najrazličnejše ke-
mijske preparate in strupe, ki prav
gotovo pronicajo pod zemljo v to jeze-
ro?**

Kakovost vode je še vedno nekaj boljša od
zahlev, ki jih postavljajo naši standardi.
Kemija se zdaj res pomika navzdol, opravili
pa smo vrtanja do globine 110 m, kjer je
voda še vedno tako rekoč brezmadežna.

**Ali niso naši stan-
dardi za kakovost
vode precej blažji
od evropskih?**

To je res. Mi še upo-
rabljamo stare jugo-
slovske standarde iz
leta 1975, evropska
merila pa so se v tem
času zaostрила. Ko bo
sprejeta naša nova za-
konodaja na tem po-
dročju, bodo stvari
tudi nekoliko dru-
gačne.

Miro Štebe

POKOPALIŠČE V TRZINU: DA ALI NE?

Včasih so se šatili, da Trzinci pokopališča sploh ne rabijo, saj ne umirajo naravne smrti, ampak jih razbijejo med pretepi ali pa jih povozijo na trzinskih cestah. Pretepi je zdaj manj, ceste pa so še bolj nevarne, čeprav zdaj po njih v glavnem zaradi kolon vozijo počasi, dilema o pokopališču v Trzinu pa se je spel pojavila. Eden od pogojev za novo občino, ki jih ne izpolnjujemo, je tudi ta, da nimamo svojega pokopališča. Tudi če bi ostali v sedanjih občinah, so pokopališča za večino Trzincev še vedno drugje kot v matični občini. Največ starih Trzincev je vezanih na Mengeš, prebivalci novega dela Trzina pa imajo svojce največkrat pokopane v Ljubljani in drugod po Sloveniji.

Z direktorjem Razvojnega zavoda Domžale Janezom Končanom smo se pogovarjali o tem, ali v Trzinu lahko dobimo svoje pokopališče.

Zdaj, ko so se pojavile te nove občine in ko tudi v Trzinu razmišljate o svoji občini, je najbrž smiselno, da razmišljate tudi o

V primeru Trzina pa gre za to, da je stari Trzin povečan za precejšnje novo stanovanjsko naselje in da je tudi del industrijske cone že stalno naseljen. Zdaj je v Trzinu toliko prebivalcev, da je že smiselno razmišljati o svojem pokopališču.

Kje v Trzinu bi lahko bilo pokopališče?

Ko se je v občini začel spreminjati dolgoročni načrt, je trzinska krajevna skupnost dala svoj predlog za lokacijo pokopališča. Zdaj se morata o tem opredeliti ministrstvo za okolje in prostor ter ministrstvo za kmetijstvo. V bistvu morata "požegnati" ta poseg v prostor. Za pokopališče je predvideno območje travnika, severno od tiste lope, ki stoji blizu mosta čez Pšato ob Habatovi ulici.

Tisto zemljišče je dokaj vlažno, ali je primerno za pokopališče?

Pokopavanje ima svoje biološke zahteve. Zemlja ne sme biti presuha, ne sme biti mokra, ne sme biti peščena in tudi ilovica ne. S strukturo tal imajo težave tudi na drugih, že obstoječih pokopališčih. Na primer v Kam-

Foto: S. Č...

da je primerna za pokope. Če je zemlja presuha, trupla namreč mumificirajo in se razgradijo. Če je premokro, nastane kakšna želatina. Zemljišče, ki ga predlagajo za trzinsko pokopališče, takšno kot je ne da bi ga s še kakšnimi posegi izboljšali zdaj z geološkega vidika ni primerno. Z dodatnimi posegi pa se da praktično vsak zemljišče narediti primerno za pokopavanje.

Miro Šlek

Foto: S. Kamplet

pokopavanju občanov v svoji občini. Večina Trzincev pokopava v Mengšu. Treba pa je reči, da se zdaj v svetu iz različnih razlogov pojavlja tendenca združevanja pokopališč.

Prvo kar je, je to, da je pokopališče tak poseg v prostor, ki na določeni oddaljenosti onemogoči druge gradnje. Obstajajo predpisi, ki določajo, kakšen naj bi bil odmik pokopališč od naseljenih objektov.

Drugo pa je, da mora pokopališče imeti svojo infrastrukturo. Med drugim zraven sodi mriška vežica, ki tudi nekaj stane. Biti mora vsaj toliko in toliko pokopov, da se zadeva izplača.

niku se pojavlja talna voda. Prihaja do odplavljanja biološko razgradljivih snovi, zato so potrebni posebni ukrepi. Pred kratkim smo delali projekt za pokopališče v Lukovški občini, v Gradišču. Tudi tam imajo ilovnato zemljo, zato je geolog predpisal, kako je treba zemlji primešati druge vrste zemlje,

mladi mislijo, da bodo večno živeli in zato lahko opirajo svoja pričakovanja na zahteve le na lasne sile. Starejši pa so opazili, da je nekje vsemu konec in tiskar imaš in počneš le zase, nazaj pa ne pade v praznino in nič ne velja. Žal iščejo neko večnost, neko vero, da delajo le za črve v jami.

(Hermann Hesse)

Foto: S. Č...

KAKŠEN NAJ BO CENTER TRZINA

V prejšnjih številkah smo pisali, kakšne načrte imajo na občinski ravni z urejanjem t.i. centra Trzina. Po javni razgrnitvi obravnavi predloga je dala krajevna skupnost na predlog negativno soglasje. Občinsko moč ima ta sklep sveta KS še ne moremo povedati pa so nam, da so po tem na območju, ki naj bi ga spremenili v center, merili geometri Razvojnega zavoda. Ob razgrnitvi predloga ureditve centra so KS dobili nekaj zanimivih in tehničnih predlogov glede predlaganega načrta. Razemamo nekaj pripomb, ki se nam zdijo najbolj tehne.

Polgoletni projektant na našem območju in skidani krajevni funkcionar Rado Ferjan je med drugim zapisal:

Za nova centra ne daje videza centra za

naselje s 3.000 prebivalci, ampak blokovni

naseljem z medsebojno enakimi objekti, ki s

predvidenimi ravnimi, rahlo ukrivljenimi

strehami, spominjajo na kremenite.

KS Trzin je kot uporabnik omenjenega

prostora sprejela program, ki naj bi dal

smernice načrtovalcu centra Trzina

in ga je sprejela tudi občina Domžale. V

skupini tega programa naj bi imeli prednost

objekti z dejavnostmi, ki so kraju neob-

hodno potrebni (pošta, zdravstvena

stacija, knjižnica, galerija, tržnica, dvorana

javne in kulturne prireditve, prostori za

upravo, center obrtniške dejavnosti,

ne površine za shode, manjše special-

izirane trgovine, ureditev spominskega

spomenika ipd.) Z vsebino programa je bil

redno seznanjen tudi izdelovalec raz-

pisne dokumentacije. V kompleksu, ki

bi bil predvsem domena pešcev, naj ne

bi bilo novih stanovanj, sedanjo cesto M10

pa naj bi preuredili v meslno ulico s kole-sarskimi in peševimi stezami ter zelenjem. Center naj bi bil urejen lako, da bi zdaj nepovezanim delom naselja dal srce in dušo, kamor bi ljudje radi zahajali po nujnih vsakdanjih opravkih in tudi po zabavo in razvedrilo. Občutek imam, da projektanta, za katerim go-tovo stoji finančno zanimiv in-

vestitor, ob podpori določene struje občinske uprave, prav nič ne zanimajo zahteve in potrebe krajanov, po izdelku sodeč pa tudi ne dejansko stanje na obravnavanem prostoru. Predlog namreč ruši "nekaj mesecev" stare objekte, ki so bili zgrajeni na podlagi STROKOVNIH MNENJ ISTEGA PROJEK-TANTA.

Požvižga se na že zgrajeno in predvideno infrastrukturo, ruši dve kmetiji, mizarско delavnico in gasilski dom. Kot da bi žveli pod okriljem najrazvitejših svetovnih držav!

Izgleda, da je načrtovalcu in investitorju malo mar širši prostor, v okviru katerega leži center Trzina. Pomembno je le, da se nepozidani prostor pozida, da gredo objekti čimprej v promet, koristi krajanov pa niso pomembne, saj je znova v ospredju finančni interes posameznikov. Saj je vseeno, če bomo imeli v Trzinu poleg OIC še eno arhitektonsko skrpčvalo.

S predvideno stanovanjsko gradnjo bodo

zopet nastopili dobro znani problemi (vrčci, šole, zdravstvene ustanove). Sedanja krajevna oblast je brez moči, saj jih občina Domžale ne jemlje resno! Kljub temu, da imajo od krajanov KS Trzin tako občina kot država dokaj visoke prihodke!

Boris Lukner pa je med drugim v svojem komentarju zapisal: Inspiracije za načrtovanje tako imenovanih sosesk ali njih centrov so bile jasno

in logično črpane iz vaše srenje. Vsaka soseska naj bi imela tim: center, ki bi služil izključno potrebam krajanov: preskrba z

živili, manjše trgovine (tudi za turizem), uslužnostna dejavnost, pošta, banka, zdravstvo, občina itd. Poudarek naj bi bil na preskrbi krajanov in ne širšega območja kot Domžale. Poslovnih središč v centru naselja je malo ali pa jih sploh ni. Zelo važne pa so osnove za kulturno in športno dejavnost ter vse, kar je potrebno za lekoče opravke krajanov.

- Dostopi do centra naj bi bili v radiusu največ 10 do 15 minut peš hoje
- Prikazani projekt je zasnovan predvsem preveč komercialno in veliko preobsežno za obstoječe razmere. Nekoliko celo spominja na Zupančičevo jamo v Ljubljani, ki je verjetno urbanistična pomota. Dimenzije so pregledne in bi v primeru realizacije posameznih gradbenih objektov povsem podrla izgled podeželskega okolja, ki ga moramo na vsak način zadržati.
- Vsebinska centra pri načrtovanju mora obvezno pogojevati potrebe krajanov in ne le dobičarski interes načrtovalcev.
- Ker je arhitektura naših vasi do neke mere zelo lepa, jo moramo zadržati in se ji z načrtovanjem novih in potrebnih dopolnilnih gradenj prilagoditi. Ne smemo pozabiti, da živimo, hvala bogu, še v kmečkem okolju, praktično sredi polj in gozdov in obenem tudi na samem robu glavnega mesta države.
- In še nekaj: Držati se moramo stoletja starega pravila:

- ⇒ Z gradnjo se je treba prilagoditi okolju
- ⇒ Center mora biti lep in funkcionalen.
- ⇒ Izvedba mora biti kvalitetna in poceni.
- ⇒ Zagotovljena morajo biti sredstva za vzdrževanje.
- ⇒ Zadovoljstvo za vse, domačine in goste pa maksimalno.

Dalia

OBLAČILA IN DARILA
LIPARJEVA 4 · TELEFON: 738 · 588
PRI NAS DOBITE:

★
MENSKO, MOŠKO IN OTROŠKO PERILO IN NOGAVICE

★
MODNA OBLAČILA ZA MLADE

★
ZADRGE IN RAMENSKE PODLOŽKE

★
CENTILIN VIŠOKE KVALITETE

★
OBLAČIMO IN PRODAJAMO GUMBE

★
VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA!

TRZIN JE ŽIVEL OD MESARSTVA

Trzin se v zadnjem času hitro razvija in širi in njegova preteklost počasi zgineva v pozabo. V uradništvu Odseva smo se dogovorili, da bomo poskušali beležiti tiste strani trzinske zgodovine, ki so še dostopne, ki so še žive v spominu ljudi in za katere bi bilo škoda, da jih čas izbriše.

Zemlja, na kateri stoji Trzin, ni posebno rodovilna, precej je bilo tudi močvirja, zato so si morali Trzinci za preživetje in izboljšanje življenja pomagati z živinorejo in drugimi, dodatnimi dejavnostmi. Ena od takih dejavnosti je bilo tudi mesarstvo. Nekateri viri navajajo, da je bilo v drugi polovici prejšnjega stoletja v Trzinu kar 21 mesarjev in 12 mesarij, kjer je bilo dovoljeno klati drobnico. Po vojni sta bili v vasi še dve mesnici, Herletova in Ogrova. Tradicijo Herletove še nadaljuje sedanja mesarija Kmetič, Ogrovo pa so v šestdesetih letih zaprli. Z Marijo Perne - Ogrovo mammo smo se pogovarjali o preteklih časih: Ja, včasih je bilo v Trzinu res dosti mesarstva, praktično vsa vas je živela od tega. Bilo je več mesnic, skoraj v vsaki drugi hiši pa so imeli tudi klavca, ki so hodili po hišah klati živino in prašiče. Med drugimi so bili klavci Pakov ata, Jerajev Feliks, Starinov Albin, Lojzetov Lojze in drugi. Ker se meso v Trzinu ni ne vem kako prodajalo, so ga ženske vozile v Kamnik ali v Avstrijo. Spominjam se, kako so z mesnimi izdelki oskrbovali tudi železničarje, ki so z njimi prekupčevali in da so nekatere trzinske ženske prišle vsak teden, si naložile cele nahrbtnike klobas in jih potem prodajale, da so vsaj nekaj zaslužile. Mesarjem se je izplačalo, saj so tako imeli več prometa. Imeli smo sliko stare Ogrove mame, kako je tako prodajala mesne izdelke v Kamniku. Slike ni več, ampak spominim se je, kako je mama sedela tako, malo bolj močna ženska z belim predpasnikom, ob celi gori "špeha" in klobas. Spominim se tudi starih računskih knjig, ki

jih je spravljal moj mož, da je mama bratov Kotar, po katerih se imenuje trzinsko kulturno društvo, znosila in okrog prodajala ogromno klobas. Živeli so namreč v veliki revščini.

Slišal sem, da bi se morale kranjske klobase pravzaprav imenovati trzinske in da jim ponekod in Avstriji, predvsem v okolici Beljaka, še vedno rečejo terezin wurst.

ker je bil mojster. Klali nismo doma, temveč v Mengšu, doma pa smo prodajali živina je bila večinoma trzinska, od trzinske zadruge in trzinskih kmetov, pri Kmetiču, naši "konkurenci", pa so živino dobivali od Emone. Pri Ogro so se ves čas trudili za sveže meso. Klali so dvakrat tedensko. V tistem času je bilo vedno premalo mesa, če ne bi klali tudi malo na skrivaj, bi bilo precej hudo. Vendar so bile v tistem času

Tako imenovane kranjske klobase so res delali v ogromnih količinah prav v Trzinu, precej pa so jih potem zvozili v Avstrijo. Imeli so posebno pismo, nekakšno dovoljenje, da so lahko hodili čez mejo prodajat. Tudi moj mož je imel tisto dovoljenje - pismo. Z njim so brez težav hodili v Beljak in drugam čez mejo prodajat mesne izdelke. Nihče ni delal nobenih težav. Včasih sanitarna inspekcija ni bila tako natančna, pa tudi niso vedeli za vse te sodobne bolezni.

Pri Ogro je imelo mesarstvo dolgo tradicijo.

Ja, to sega že precej daleč nazaj. V Trzin sem se priženi pred 50 leti iz Krškega. Veliko sem se pogovarjala z ljudmi, ko smo delali skupaj na polju ali ko so prihajali v mesnico. Vem, da laslov oče ni bil mesar, last pa je že bil uradno mesar. Tudi trije njegovi sinovi, med njimi moj mož Ivan, so bili mesarji. Po vojni so možu najprej vse pobrali, ko pa so odprli kmetijsko zadruge, je lahko odprl obrt,

precej pogoste kontrole. Preiskovalec je prišel tudi ob dveh ponoči. Pri tej hiši ni nikoli manjkalo mesa in tudi drugih stvari ne, vendar so bile tiste obvezne oddaje prava groza. Enkrat smo ostali skoraj brezna pšenice. Če ne bi na skrivaj klali, tudi mesa ne bi imeli. Mož je veliko klat tudi pri drugih hišah. Od novembra do pusta je praktično ni bilo doma. Bil je priznan mojster, še zlasti so cenili njegove salame, zato so zelo povpraševali po njem.

Vaša mesarija je bila znana po salamam in klobasah.

Ja, Ogrova mesarija je bila priznana. Kar so ves čas hodili razni tovarnarji, ljudje - ministrstev, redne stranke so bili iz Degančevega sanatorija. Cenjena je bila Ogrova salama. Tu ni šlo za ogrsko, ampak našo, Ogrovo salamo. Precej smo delali in naročilu tudi za razne gostilne. Zelo veliko pa se je prodalo tudi klobas. Sami kmeti so pokupili največ mesa. Nekateri gospodinjice, tiste, ki so bile bolj izurjene, so me zalile, drugi pa so kuhali suhega - ješprej in take stvari. Drugače pa so kmetje z mesom precej varčevali. Imeli so ga ob nedeljah za juho, za kakš-

SPREHOD MED POMNIKI TRZINSKE KULTURE

Naš kraj ima dolgo tradicijo, saj so v Irzinskem kamnolomu našli kamnito kladiavsto sekiro iz mlajše kamene dobe. Kraj je bil zanesljivo naseljen tudi v rimski dobi, saj o tem pričajo izkopanine ob rimski cesti Emona - Celeja, kraj pa so prvič omenili 15. maja 1273 v listini nemškega viškega reda. V naselju ni več prav dosti pričevanj preteklih obdobij. Če se pozorno sprehodimo po starem delu kraja, pa vendar še lahko vidimo nekatere ostanke starih dni.

Že razvrstitev in podoba nekaterih hiš ob Mengeški cesti in nekaj hiš ob Jemčevi, pa tudi pod hribom in ob Ljubljanski cesti, da slutiti, kako je Trzin včasih izgledal. Na nekaterih hišah še vidimo značilne podstrešne line, majhna okna z jeklenimi rešetkami - gavrirami, stara masivna lesena vrata z rezljanimi okraski in druge ornamente, ki pričajo, da so stari mojstri hiše postavljali s spoštljivim, skoraj ljubezenskim odnosom. Takrat ni bilo industrijskega "štancanja", vsaka stvar je bila unikata, mojster pa se v vsak svoj izdelek podpisal s svojim stilom. Mnogi se strmujejo teh ostankov starih časov, češ da so zastarali, nesodobni in manjvredni. Želijo si sodobnega betona, stekla in drugega blišča, ne vedo pa, da stare hiše govorijo o stoletni modrosti našega naroda, o njegovi trdoživosti in njegovem smislu za lepo.

V Trzinu je vse manj takšnih drobnih spominov na stare dni. V Odsevu jih bomo poskušali ohranjati vsaj s sliko in skopimi, dosegljivimi podatki o njihovi zgodovini.

Tokrat smo se sprehodili med nabožnimi znamenji, saj gre za najznačilnejše spomenike naše kulture iz preteklih dni. V Trzinu je bilo včasih precej več obcestnih križev in kapelic. Ljudje so jih postavljali, da so z njimi obeležili spomin na nesrečne dogodke ali pa da so z njimi izrazili hvaležnost Bogu za uspešno premagovanje težav in nadlog, ki so jih pestile. Po drugi

svetovni vojni so ta znamenja motila nekatere najbolj goreče, a ozko usmerjene in kratkovidne partije, nekaj znamenj pa so podrli, ker so širili ceste. Kapelice in križi so propadali in izginjali, nekatere pa so vaščani trmasto obnavljali in vzdrževali. Nekatera od teh znamenj so še v slabem stanju in bi jih veljalo obnoviti in kako zaščititi.

Mačkovo znamenje

Najstarejše in verjetno tudi najpomembnejše trzinsko obcestno znamenje je kužno znamenje ob Mengeški cesti v gornjem delu Trzina, ki mu pravijo tudi mrliško ali pa tudi Mačkovo znamenje. Sedanje znamenje je leta 1878 izdelal

kamnoseški mojster Tomaž Sirotli. V niši, na južni strani znamenja proti vasi, je izklesan relief sv. Florijana, ki je za velnik trzinske lare. Znamenju so rekli mrliško, ker so se ob njem ustavljale trzinske pogrebne povorke, ko so na zadnji poti v Mengeš spremljale umrle. Pri znamenju so za pokojnika zmolili nekaj molitev, eden od pogrebcev pa se je v imenu pokojnika poslovil od sovaščanov in jih prosil za odpustanje, če je koga v življenju razžalil ali kako drugače prizadel. Mačkovo znamenje pa so mu rekli, ker stoji blizu Mačkove domačije, Mačkovi pa so tudi skrbeli za vzdrževanje njegove okolice.

Kraljevo znamenje

Ob križišču cest iz Trzina proti Loki in Jablan stoji Kraljevo znamenje, ki so mu včasih rekli tudi Vovkovo znamenje. Tudi to znamenje je stalo že pred letom 1825. Spada med t.i. zaprte kapelice,

Foto: Mojca

saj je odprla le s sprednje strani, na zunanji južni strani jo krasi freska sv. Florjana, na severni, ki je obrnjena proti Mengeši, pa menceški patron sv. Mihael. V kapelici je Marijin kip. Po vojni, leta 1949, so trije oficirji, ki so stanovali v Jablan, skušali kapelico poškodovati in uničiti Marijin kip, vendar so jih domačini zasačili in jim to vandalsko početje preprečili. Ko v jablan ni bilo več oficirjev, so kip prinesli nazaj v kapelico. Za sveže cvetje v kapelici in njeno okrasitev že od leta 1968 prizadevno skrbi

Foto: Mojca

Iva Šušteršič - Goltnerjeva. Kapelica bi bila zdaj polrebna tudi temeljitejši obnove. Zanimivo je tudi, da v njej ob božiču Iva postavi jaslice.

Celova kapelica

Foto: Mojca

Foto: Mojca

Podobna je tudi Celova kapelica ali znamenje pri Jurju. Tudi ta kapelica je zaprtega tipa, precej pa se ji pozna zob časa. Na kapelici so sicer obnovili streho, freske pa žal niso več vidne. Med ornamenti je na zunanji strani hrbka angelska glaviča. Na tem mestu je, še predno so pozidali kapelico, že stalo starejše znamenje.

Pajkov križ

Pajkov križ je včasih stal pri mostu med strugo Pšate in cesto na koncu Pajkovega vrta. Postavili so ga v spomin na smrtno nesrečo, ki se je zgodila na tistem mestu. Ko so med okupacijo cesto širili, je gospodar Anton Kepić - Pajk križ prestavil k ograji svojega vrta in ga že večkrat obnovil. Križ redno krasijo s svežim cvetjem.

Foto: Mojca

V novem delu Trzina je še Šprehelov križ, ki so ga po vojni večkrat poškodovali, vendar so ga domači vedno obnovili. Med znamenji, ki jih zdaj ni več, pa je treba omeniti še zlasti kapelico sv. treh kraljev, ki je bila ena najlepših kapelic daleč naokoli. V preteklih časih je bilo za mnoge usodno znamenje sv. Janeza Nepomuka med Trzinom in Dobravo, saj so prav pri njem rokovanji in drugi roparji večkrat napadli kakega kočijaža ali popotnika. Marsikomu od starejših Trzinčev pa je še v spominu Pepevarjevo znamenje, ki

je stalo na travniku ob Pšati na drugi strani, kjer je zdaj šola. Še pred nekaj desetletji je bila tam na lesenem križu tabla s sliko, ki je prikazovala, kako so francoski vojaki v času francoske okupacije ustrelili enega od mladih Trzinčev, ki so iz radovednosti pogledali skozi okno v Gregčovo hišo, v kateri so se zadrževali Francozi.

Kapelica sv. Janeza Nepomuka med Trzinom in Črnučami. Na prejšnji strani levo spodaj kapelica sv. treh kraljev. Obe znamenji sta bili porušeni po koncu vojne.

OBLACILA ZA DOBER, SPROSCEN OBCUTEK V POLETHNIH DNEH

Dopusti so tiki pred vrati in verjetno se že ubadale z mislijo, katera oblačila bi vzeli s seboj. Za sproščene počitnice bodo najprimernejše lahke majice, kratke hlače, jeans, za ženske tudi lahke oblečke, živalska krilca, barvite bluze ... Letošnja moda je tako pesira, da bo vsak lahko našel kaj za svoj okus. Če želite kaj novega, udobnega, elegantnega in kakovostnega, če ste v dilemi ... obiščite prijetno trgovino NAOMI, med lokali v novem delu Trzina, na Kidričevi 12!

Tam vam bodo zagolovo pomagali najti najustreznejšo rešitev za lepše poletne dni! V pesiri ponudbi ženskih, moških in otroških oblačil vam bodo prijazne prodajalke z nasveti pomagale najti tisto, kar želite, in bo najbolj ustrezalo vašim potrebam. Prisluhnile bodo vašim željam in vam s svojim znanjem, poznavanjem modnih trendov, materialov, barv in največ hitro svetovale, kaj bi bilo najprimernejše.

Polical trgovine NAOMI boste našli obleke za elitna družabna srečanja, za sproščeno igranje in zabavo, za prijetne sprejemne po turističnih meslin, seveda pa tudi pesir vsakdan.

V prijetni trgovini NAOMI je bogata

izbira ženskih in moških oblačil. V NAOMI pri izbiri blaga posebno pozornost posvečajo kakovosti. V njihovih oblačilih se boste počutili prijetno in v družbi vam ne bo treba zardevati zaradi kakovosti vaših oblačil.

Na polical NAOMI lahko izbirate med modeli svetovno priznanih znamk (Emanuele, Calvin Klein, Lois, Roma, Elegance, Madeleine), izbor pa je tako prefinjen, da kljub kakovosti cene niso pretirane. Za poletne dni v Naomi ponujajo še zlasti bogat izbor oblačil iz jeansa in unisex modelov, pester pa je izbor tudi drugih vrst oblačil, s katerimi boste lahko obogatili vašo poletno garderobo.

Posebno ugoden pa je nakup otroških

oblačil, ki so v NAOMI na razpolago v prvem nadstropju. V NAOMI se namreč pripravljajo na nov program, založijo pri otroških oblačilih od prodaje zalog nudijo kar 30 % popusta. Na voljo so vse vrste otroških oblačil za starost od dveh mesecev do štirinajstih let, med blagovnimi znamkami pa omenimo

Mini Club in Osh Kosch. Prevladujejo naravni materiali, za vsa oblačila pa je skupni imenovalec kakovost.

Obiščite trgovino NAOMI, ki je odprta vsak dan od 11. do 19. ure, ob sobotah pa od 9. do 13. ure. Prepričali se boste o bogati izbiri in kakovosti ponudbe. Ker se boste v oblačilih iz trgovine NAOMI počutili odlično, se boste tja še radi vračali!

ŠOLSKE NOVIČKE

Šolski zvonec je že odzvonil zadnjo uro v letu 1996/97 in osmošolci že uživajo v počitniškem brezdelju – vsaj večina. Šolske skrbi so že pozabljene in tisti, ki so domov prinesli lepa spričevala, si lahko iz srca privoščijo kopanje, sončenje, polepanje in druge počitniške radosti, mi pa smo prešli še nekaj novičk iz zadnjega obdobja minulega šolskega leta. Menimo, da je prav, da jih objavimo, saj govorijo tudi o tem, kako prizadevni so bili v šoli in kako znajo poskrbeti za popestritev šolskega vsakdana.

DAN ODPRTIH VRAT

V petek, 16. maja 1997, smo imeli na šoli dan odprtih vrat. Tema tega dne je bil šport. Na razredni stopnji smo učiteljice organizirale atletski trobaj: skok v daljino, met žogice in tek na 60 m. Dopoldan smo dokončali met žogice in skok v daljino, za popoldan pa nam je ostalo finale teka na 60 m. Popoldan smo k sodelovanju pritegnili tudi starše, ki so se pomerili v teku in štafetnih igrah.

Zmagovalci so prejeli medalje. Vsi skupaj smo prijetno in zdravo preživeli popoldne. Rezultati atletskega troboja po razredih:

meslo	1. razred	2. razred	3. razred	4. razred
1.	Novak Živa 1.b	Mioč Eva 2.b	Omahna Maja 3.b	Ajnik Neia 4.a
2.	Golobč Urša 1.a	Dalan Lucija 2.a	Sešek Mateja 3.a	Habal Katja 4.a
3.	Pirnat Nives 1.a	Gorupič Anita 2.b	Rotar Jana 3.a	Ručigaj Saša 4.b

meslo	1. razred	2. razred	3. razred	4. razred
1.	Kalač Anel 1.a	Pogorelec Luka 2.b	Slatner Nejc 3.a	Kovaljev Borut 4.b
2.	Jemc Jan 1.b	Stražar Luka 2.b	Merič Denis 3.b	Oražem Tadej 4.b
3.	Davidovič Franjo 1.b	Smajlovič Emil 2.a	Jelnikar Žiga 3.b	More Lin 4.b

Foto: Urša

Foto: Urša

Zmagovalke in zmagovalci drugega razreda

Zvonka Majdič in Andreja Karner

PRVE TEKMOVALNE IZKUSNJE

Zadnjega majskega dne je v Domžalah potekala prireditev "Veter v laseh", kjer so se v različnih športnih panogah pomerili učenci osnovnih šol. Z atletske ekipe se je tekmovanja udeležila tudi naša šola. Mladi atleti so se pomerili v troboju: teku na 60 metrov, metu žogice in skoku v daljino. Prav vsi člani naše ekipe so presegli svoje osebne rekorde in dosegli mesta okrog zlate sredine. To je bila za mlade atlete prva tovrstna preizkušnja, ki jim bo prav gotovo ostala v spominu.

Vsem udeležencem iskrene čestitke!

Mentorica: Slavka Kozel

MLADI KOLESARJI V PROMETU

V začetku maja smo z učenci četrtil razredov pričeli z intenzivnimi pripravami na kolesarski izpit. Spoznali smo osnovne prometne znake, ki urejajo kolesarski promet, pa tudi ustrezna pravila vožnje. Po teoretičnih pripravah smo se s kolesi podali na šolsko igrišče, kjer smo urili spretnostno vožnjo na poligonu.

Po teh pripravah pa smo si nadeli kolesarske čelade in se odpravili na vožnjo po ulicah. Tam smo uporabili pridobljeno znanje, srečali pa smo se z različnimi prometnimi situacijami, saj je bilo kljub dopoldanskim urom kar precej prometa.

Vsi učenci so pokazali ustrezno znanje, tako pri teoretičnem delu izpita kot tudi pri praktični vožnji. Toda kljub izpitu, so učenci v prometu lahko nepredvidljivi, zato vozniki, bodite pozorni nanje, še posebno v okolici šole.

Slavka Kozelj in Mateja Peric

KONEC ŠOLSKEGA LETA

Kot vsako leto, tudi letos trzinsko šolo zapuščajo osmošolci. Poslovilni dan je bil 12.6.1997. Prireditve se je pričela ob 18-ih in je trajala kar dve uri. Ob klasični glasbi so učenci, oblečeni v večerne obleke, v parih prihajali v jedilnico. Začeli so s programom: z nageljnom so se zahvalili

učiteljem in ostalim zaposlenim na šoli, še prav posebej pa razrednikom. Učenci so bili zelo presenečeni in tudi razočarani, saj je kljub povabilu k slovesu prišlo zelo malo učiteljev. Sledilo je sodišče za učitelje s kazenskimi nalogami. Nato so osmošolci predali ključ svojim naslednikom – sedmošol-

cem, saj drugače ne morejo v osmi razred. Na koncu je sledila podelitev spričeval in raznih priznanj – za bralno značko, Vegovo priznanje, za najboljšo matematiko in priznanje za triletno odlično oceno pri zgodovini – kol nagrade za te učence je KS prispevala 8 knjig Trzin in Mengež skozi čas.

Urša Mandeljc

PRISRČNO SLOVO UČENCEV 2. B RAZREDA OD TRŠICE

pecivo, specialitete z žara in druge dobrote, sokovi in trenutku primerne druge tekoče zadeve pa so se z mize kar cedile. Povrh pa se je vsem z razna požljivo rešal še odojek s hrustljava skorjico. Otroci so se kmalu

končali drugi razred, to že nekaj časa, si je mislilo 16 učencev 2. b razreda in hoteli so to nekako obeležiti. Ker je bil 2. b razred, po njihovem mnenju, najboljši daleč naokoli tudi zaradi razredničarke Andreje Karner, so se hoteli od "tršice" tudi dostojno posloviti. Starši imajo tako ali tako vedno posluh za želje svojih otrok, zato so se v soboto, 14. junija, so se zbrali na dvorišču pred hišo Francija Kozela. Ganjeni razredničarki so poklonili, ce in zapeli zares pristrčno pesmico, potem pa so se porazporedili ob dolgi mizi in se veselo zagrizli v spomine na naprej, zraven pa so grizljali

zamotili z najrazličnejšimi igrami, starši pa so modrovali in hvaležno nazdravljali ga. Andreji. Malo so tudi zapeli, saj je znano, da so Trzinci dobri pevci, popoldne pa so jih zasrbele še pete in kljub temu, da je razpoloženje poskušal pogasiti dež, so poskočno zaplesali do srečnega konca. Takšnega zaključka šolskega leta in slovesa od razredničarke trzinski anali ne pomnijo in 2. b je dokazal, da je bil res razred zase.

Miro Štebe

PLESNA REVIIJA ZASLOVO

Ob koncu šolskega leta so v avli osnovne šole pripravili tudi plesno revijo, s katero so želeli učenci, ki so čez leto obiskovali plesni tečaj pod vodstvom plesne šole Snoopy, pokazati, kaj so se naučili. Mladi plesalci, v veliki večini so bile deklice, so bili razdeljeni v dve starostni skupini. Mlajša je še spoznavala osnove gibanja ob glasbeni spremljavi, vendar so se njeni člani že naučili tudi celo vrsto plesov. Res so nekatere plesalke še bolj pazile na pravilno zaporedje korakov kot pa na ritem, vendar so starši in drugi gledalci lahko videli, da je nekaterim ples že v krvi. Nastop mlade skupine je bil lako pristrčen, da so jim gledalci spontano ploskali. Kaže, da bomo imeli v Trzinu kmalu veliko odličnih plesalk in tudi nekaj plesalcev. Starejša skupina je bila že precej bolj suverena in videlo se je, da so nekateri že drugič obiskovali tečaj in verjetno tudi že kakšen ples v disku ali kje drugje. Ob koncu revije je voditeljica šole vsem mladim plesalcem podelila priznanja in jih povabila na končni izel. Obiskali so Atomske loplice pri Podčetrtnu.

Foto: Andreja

TUDI V VRTCU SE VESELIMO POČITNIŠKIH DNI

Ob zaključku šolskega leta se tudi v vrtcu radi ozremo nazaj in se spomnimo, kaj vse smo počeli, kam smo šli, kaj nam je ostalo še posebno v lepem spominu. Jeseni smo na našem igrišču pripravili kosančkov piknik, novoletno čajanko pa smo organizirali v diskoteki Life. V marcu smo povabili starše ter jim pripravili

nastop. Skupina "pikapolonic" pa je ob zaključku leta v vrtcu povabila tudi babice in dedke.

Vseh prireditev so se otroci in tudi starši udeleževali v velikem številu.

Skozi vse leto smo praznovali rojstne dneve otrok. Teh dni so se otroci zelo veselili, saj smo se vzgojiteljice trudile v skupinah ustvariti čim bolj veselo vzdušje.

Večji otroci so se udeležili jesenovanja na Rakitni, zimovanja na Ambrožu ter letovanja na Krku, s katerega so se ravno vrnili vsi navdušeni in srečni.

V vrtcu pa se bomo zabavali tudi v poletnih mesecih. Odhajali bomo na krajše izlete v gozd in bližnjo okolico. Na igrišču se bomo lahko hladili v manjšem bazenu. Sami bomo pripravljali sadne solate in sladeled. Tudi

likovne dejavnosti bomo izvajali kar na prostem, pri tem pa bomo uporabljali različne tehnike in materiale. Srečali se bomo tudi z novimi zgodbicami in pesmicami. Lepe počitnice in veliko dobre volje vsem otrokom in staršem želimo vzgojiteljice vrtca Žabica.

Vanja Pančur

Fuko, Mito

ANKETA: KAM NA POČITNICE?

Prihajajo že daljši in bolj vroči dnevi ter krajše in živahnije noči. Počitnice so se že začele, bliža pa se tudi težko pričakovani in zasluženi dopust. In kam odhajajo Trzinčci? Morebiti bi se jih celo več zabavalo doma, če ...

Neža in Lili:

Doma bova. No, jaz grem k teti v Bohinjsko Belo. Kopala se

bom na Bledu. Na morje bom šla le za kakšen dan in to s počitniškim vlakom. V Trzinu pa bi imeli lahko kakšno veselico, a ne gasilske, da bi bilo več mladit.

Dušan Mrčun - konstrukcijski ključavničar:

Če imaš dopust, greš na morje. Da se spočiješ. Letos ne grem nikamor. Verjetno pa bom šel v hribe, v kočjo na Veliki planini. V Trzinu bi lahko zgradili kakšen bazen. V industrijski coni bi bilo gotovo dovolj prostora; pa kakšna veselica tudi ne bi bila odveč.

Suzana Hroval - gostinka:
S prijatelji bom šla na morje.

Fanta si lahko najdeš tam, če je že potrebno. Šla pa bi v Španijo ali pa v Grčijo. Vsaj za en teden, da grem nekam stran od tega "folka". V nedeljo grem na Veliko planino. Tudi drugače hodim veliko v hribe. V Trzinu pa bi lahko med počitnicami vsaj enkrat ledensko gosloval kakšen ansambel. Za žur. Pa tudi kakšen piknik bi lahko imeli.

Tomaž Burger - šinomehanik:
Na morje grem. V Umag. Za deset dni gremo s kolegi užival na jahto. Najbrž bomo šli na

kakšen otok. Če bo "lušno", bomo podaljšali. Ja, lahko bi bil kakšen disco v Trzinu.

Tina Cvar - študentka:

Malo grem v Portorož. Potem bom šla pa še malo v Francijo, mogoče pa tudi na Portugalsko. V Francijo gremo s kombijem. Je namreč izredno zanimiva, pa še francoščina mi je všeč. V Grčijo gremo pa "žurat". Potem bom pa študirala. V Trzinu naj zgradijo športni center in kakšen bazen. V gozdu

bi uredili trim steze s klopmi in koše za smeti naj postavijo zraven. Tudi klub za mlade bi lahko imeli. Za družabne večere. Seveda bi bilo vse pod kontrolo. Tu mislim predvsem

na droge. V klubu bi se pogovarjali, izmenjevali izkušnje s popolovanjem, seveda bi vse obgledali z diapozitivi.

Uroš Grošelj - strojni tehnik /Radomlje/:

Midva s punco greva pa v Avstralijo. Za en mesec in pol. mogoče dva. Ko si že enkrat

tam, moraš še na Novo Zelandijo in Bali. Tja greva z letalom. Za karte ne bo problem, ker delam na krožni plovi. Potem bova nadaljevala v lastni režiji. Malo bova delala, običajno pomaranče, se potepala. Jaz imam tam sorodnike. V Trzinu pa tako ali tako ni ničesar. Jaz bi "kaj za stiskati se".

Vitka Orlič - dijakinja:
Najprej grem v Pulo, potem na Pag k starim staršem in nato z

očetom jadrat po južnem Jadranu. V Trzinu imamo pravzaprav Josi barčkov. Zvečer greš lahko brez skrbi ven, če pa bi meli še kakšen disco, bi bilo tudi vredno.

Nataša in Maja - dijakini:
Nataša: Najbrž gremo nekam v Piamne, pa na morje. V Piran. Ja, v Piran! Nato grem pa za en teden v Červar.

Maja: Jaz pa grem s starši v Barbarigo, s sošolci pa še v Čateške Toplice in Zambražijo.

Mateja Erčulj - dijakinja:
Najprej grem za tri tedne v Anglijo na tečaj angleščine. Stanovala bom pri družini.

Potem grem pa s starši v Ankaran, lahko pa tudi v Stinico. V Trzinu ne hodim nikamor, če pa bi bilo bolj živahno, bi šla.

Mateja in Nina - študentki:
Mateja: Za počitnice še premišljujem, kam bom šla. Če bom nabrala dovolj denarja, bom šla na Portugalsko (rent-a-car, letalska karta in bivanje znesejo okoli 2000 DEM), drugače pa gremo v Grčijo. Zelo pa si želim v Latinsko Ameriko. Sem slišala, da je zelo poceni. Le letalska karta, pa sem na konju. Kakšno soboto in nedeljo bom šla pa na morje in v hribe.

Nina: Jaz bom šla na julija v hribe in to po poti soške fronte ter okoliških kavernah. Avgusta grem za tri tedne v Ameriko in sicer preko študentske organizacije, kjer je deset dni organiziranih, ostalo pa po lastnem izboru. Obiskala bom tudi sorodnike. A ja, med hribi in Ameriko pa grem še s starši na morje v Barbarigo. V Trzinu pa bi lahko imeli kakšen piknik. Za vse liste nes-

rečnike, ki bodo večji del počitnic doma, bi lahko organizirali "počitnice v Trzinu": kolesarjenje, pohodništvo, košarko, odbojko, izleti na večje kmetije, izleti po Sloveniji, spoznavanje kulturne dediščine, plavanje, tečaj raznih spretnosti. Potrebovali bi le nekaj organizatorjev in izvajalcev ter množico zainteresiranih staršev in otrok.

Grega Šebela - dijak:
Najprej grem za dvanajst dni v Francijo. S cerkvijo. Šli bomo z avtobusom, spali bomo v šotorih. Potem grem pa s sošolci

za en teden na slovensko Primorje.

V Trzinu pa bi lahko organizirali nastope slovenskih glasbenikov.

Upokojenka:

Eni grejo na počitnice domov, drugi na podeželje, tretji na morje. Jaz bom šla kar domov, v Savinjsko dolino. Ko sem bila še mlajša, sem hodila v gledališče. Ko pa si enkrat starejši od osemdeset let, ne hodiš več na zabave.

Tekst in slike:
Urša Mandelj in Mojca Senica

Trgoavto Koper
TRGOVINA BURNIK
Mengeš • Prišernova 3
telefon / fax: 061 737 785
Mobilni: 0609 648 422

AKCIJSKE - SUPER CENE:

Prodaja na 1 + 5 čekov ali kredit brez pologa:

Tomos Targa	samo	98.600,00 SIT
Tomos motor APN 6	samo	128.600,00 SIT
Tomos avtomatik A 35 sprint	samo	99.950,00 SIT
Tomos BT 50 S	samo	211.300,00 SIT
Tomos Celibri	samo	102.000,00 SIT
Piaggio skuter ZIP 50	samo	298.920,00 SIT
beltonski mešalec	samo	44.887,00 SIT
samoekolnica	samo	5.990,00 SIT
lopata	samo	1.757,00 SIT
polopna črpalka	samo	11.025,00 SIT
preločna črpalka za kurilno olje, vino, ...	samo	10.920,00 SIT
vrtna rotacijska kosilnica	samo	29.940,00 SIT
vrtna rotacijska samohodna kosilnica	samo	44.950,00 SIT
kolna brusilka Fellisati	samo	8.397,00 SIT
vrtalnik Fellisati	samo	7.790,00 SIT
Castrol XLR 51	samo	2.360,00 SIT

Vedno imamo na zalogi rezervne dele in dodatno opremo za vs. oseba in tovorna vozila (ZASTAVA, IVECO, TAM); olja ELF, VALVOLINE, MOBIL, PROTON, CASTROL, OMF; maziva; filtri; avtogume SAVA, SEMPERIT, PIRELLI, MICHELIN; skuterji PIAO-GIO, GILLERA; vozelec ROG, ATALA, KASTLE; ročna in električna orodja Fellisati in drugo.

Trgovina je odprta od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Ohiščite nas in se prepričajte o naši bogati ponudbi!

TRIATLONI NISO ZA POLOVIČARJE

Za Antona Škrlepa - Toneta sem vedno zvedel, da je dober športnik. Spominjam se ga kot odličnega nogometaša, igralca hokeja, dvigalca uteži, velikokrat pa sem ga tudi videl, kako teče. Ko pa sem zadnjič gledal vitrino z njegovimi pokali - več kot 30 jih je, in z neštetimi medaljami in drugimi priznanji, sem bil presenečen. Spoznal sem, da Toneta sploh nisem poznal, vsaj ne kot vrhunškega športnika. To spoznanje mi je še utrdilo tudi pogovor z njim.

"Mogoče mi je šport res kar v genih," se je strinjal, ko sem ga vprašal o njegovem športnem življenju. "Izgleda, da smo bili kar takšna družina. Že od mladih nog sem imel rad gibanje. Ves čas sem moral biti aktiven in izgleda, da mi je to ostalo še zdaj. Resneje sem se najprej začel ukvarjati z atletiko, vendar me ni povsem zadovoljila, zato sem se bolj posvetil nogometu. Vrsto let sem igral za Mengeš, zraven pa sem se priložnostno poskušal še v drugih športih, hokeju, dviganju uteži in drugem. Na 'stara leta,' bi rekel, - tam pri tridesetih, pa sem se ustalil. Spoznal sem, da so za moje zdravje in počutje najboljši tek, kolesarjenje in plavanje. V istem času so začeli z akcijo kaveljic in korenine, ki me je pritegnila. Šlo je bolj za rekreativno dejavnost: preplavati je bilo treba Blejsko jezero, prekolesariti maraton Franja, preteči 20 km, imeli smo tudi smučarskokotekaška tekmovanja, opraviti pa je bilo treba tudi planinski vzpon za 5 ur hoje. Če si opravil vse naloge, si dobil naziv kaveljic korenina. Ko so z akcijo kaveljcev prekinili - zdaj jo na nek način spet nadaljujejo, sem se poskusil s tekmovanjem na čas - triatlonom. Moj prvi triatlon je bil v Braslovčah in moram reči, da so triatloni kmalu postali moj način življenja. Sprva mi je bilo pomembno le to, da sem prišel na cilj, kasneje pa so postali vse bolj pomembni tudi rezultati."

Praviš na stara leta, ampak ali ni tekmovanje v triatlonu že samo po sebi bolj pisano na kožo starejših, izkušenih tekmovalcev, saj ti postajajo bolj vzdržljivi in tekmujejo bolj preračunljivo, kot pravijo - z glavo?

To je res. Mladi v triatlonu največkrat ne uspevajo, saj hočejo že takoj na začetku, v prvih dveh disciplinah dati kar največ od sebe. Prehitro pokurijo svojo energijo in nato v teku enostavno pregorijo. Za uspešne nastope je potrebna dolgotrajna, vsestranska priprava. Skozi vse leto moramo trenirati vse tri discipline, da telo pripravimo na potrebne napore.

Kaj je pravzaprav triatlon?

To so tekmovanja, v katerih se tekmovalci pomerimo v plavanju, kolesarjenju in teku. Vrsni red panog je vedno enak, spreminjajo pa se dolžine prog pri posamezni kategoriji - poznamo sprinterski, mali triatlon, dolge in super dolge triatlone. Triatlon bo od leta 2000, ko bo olimpiada v Sidneyu, tudi olimpijski šport. Za uvrstitev na posamezni tekmi je pomemben skupen končen rezultat, čeprav na boljše organiziranih triatlonih izveš tudi kako hitro si opravil s posamezno disciplino. Tekmujem tudi v dualtonih, kjer merimo svoje moči le v dveh disciplinah, po svetu pa so znane še druge izpeljanke in različice tekmovanj, kjer gre bolj za preizkušnje jeklenih moči in tudi žensk, na primer v teku, plavanju, kajakaštvu, plezanju, skakanju s padali in podobno. Pri nas takšna tekmovanja prirejajo v Soški dolini, znana pa je tudi bohinjska različica, ko tekmovalci namesto da bi plavali, veslajo. Tekmovalci smo razdeljeni po starostnih kategorijah. Zdaj tekmujem v kategoriji od 40 do 50 let, bolj pa mi ležijo dolgi triatloni. Nisem tako hiter plavalec, tako da mi kratke razdalje v kolesarjenju in tekih ne nudijo toliko možnosti, da nadoknadim izgubljeno in da bi bil dobro uvrščen. Vse pa se spremeni na dolgem triatlonu, kjer je plavanja manj.

Kako si uspešen na tekmovanjih?

Odkar se ukvarjam z dualtonom in triatlonom, sem osvojil kar precej medalj in čez 30 pokalov. Nekajkrat sem bil državni prvak. V zadnjih treh letih sem tako v svoji kategoriji praktično brez konkurence, saj sem državni

in tudi pokalni prvak. Za svoj največji uspeh štejem 3. mesto na evropskem prvenstvu v srednjem triatlonu leta 1994, ki je bilo v Novem mestu. Lani sem zasedel drugo mesto v državnem pokalnem tekmovanju v triatlonu in 1. mesto v svoji kategoriji v dualtonu. Lani sem bil tudi državni prvak v kratkem triatlonu (1,5 km plavanja, 40 km kolesarjenja in 10 km teka). Letos pa sem doslej sodeloval na širih tekmah: dvakrat sem bil v Avstriji, kjer sem osvojil drugo mesto, na tekmovanju v Italiji sem bil prvi, na državnem prvenstvu v sprint triatlonu pa tretji.

Kako se pripravljáš na tekmovanja?

Letos sem si za cilj postavil udeležbo na evropskem prvenstvu v dolgem triatlonu na Danskem. Tam me bo čakalo 3.800 m plavanja, 180 km kolesarjenja in 42 km teka, zato zdaj treniram več, vendar manj intenzivno. Za zdaj se ne obremenjujem s tem, kako hiter bom na tekmovanju, želja si le, da bi prišel na cilj in svedela, da bi bil solidno uvrščen. Zdaj en dan v tednu počivam, vse druge dni pa treniram najmanj po dve panogi dnevno. Ob tem moram poudariti, da treniram povsem neprofesionalno. Vsak dan redno hodim na osemurno delo v službo, ko pridem domov, pa grem kolesariti ali teč, zvečer pa plavati v hali Tivoli. Tedensko preplavam približno 9 do 10 km, no zdaj sem to razdaljo povečal, hkrati pa tedensko pretečem po 70 km in prekolesarim kakih 300 km. Ob tem pa delam tudi vaje za sprostitve, t.j. stretching - raztegovanje mišic, in pa hodim; gre za čisto običajno, počasno hojo.

Za svojo dejavnost rabiš posebno opremo.

Triatlon sploh ni tako poceni dejavnost. Če hočeš biti uspešen, moraš imeti tudi posebno, kar precej drago opremo. Najdražje je kolo. To je posebno lahko dirkalno kolo, prirejeno za kronometriste dirke. Lahko sicer uporabljaš tudi navadno kolo, vendar se je tehnika kolesarjenja tako razvila, da če hočeš kaj doseči, moraš zasledovati njen razvoj. Tehnika kolesarjenja in zgradba koles se spreminja neverjetno hitro, praktično vsako leto, kar precej dražja ta šport. Takšno kolo zdaj stane kakih 4.000 DEM, čim bolj kakovostno je, dražje je. Za plavanje rabiš neoprenske obleke, to velja še zlasti za dolge triatlone. Pravilnik določa, pri kolikšni temperaturi vode plavaš z neoprensko obleko in kolo brez. Kadar plavamo brez obleke in temperature zraka nizke, se običajno

mažemo s posebno zaščitno kremo, ki nam pomaga pri ohranjanju toplote oz. energije. Dobra neoprenska obleka zdaj velja 700 pa tudi več mark. Pri teku pa je pomembna obutev, športni copati. Zelo pogosto ledemo po asfaltu, trdi podlagi, ki se je drugače tekači bojijo, ker naj bi zabijala mišice. Pri tem odlično vlogo odigrajo dobri copati, ki te zaščitijo. Že zelo dolgo tečem po asfaltu, pa s tem še nisem imel težav. Seveda pa so tudi takšni copati primerno dragi.

Kako se med tekmovalcem preoblačiš in pripravljáš za naslednjo preizkušnjo?

Za to so vse zelo stroga pravila. Ko plavaš, imaš dres običajno že na sebi, pod neoprensko obleko. Hitrost preoblačenja se šteje v skupni čas, zato poskušáš vse urediti kar najhitreje. Pri tem ti ne sme pomagati nihče, ločno pa je določeno, kdaj na primer lahko odvržeš čelado, kdaj lahko vstopiš s kolesa in tečeš ob njem. Tudi med samim tekmovalcem si prepovedan povsem sam sebi, če ti na primer počí zračnica. Sprejemanje pomoči od zunaj pomeni diskvalifikacijo. Do nedavnega tudi ni bilo dovoljeno, da bi pri kolesarjenju vozil v zavetju drugih tekmovalcev, da bi te "šepali", zdaj je ponekod pri kratkih triatloni to dovoljeno, kar koristilo dobrim plavalcem in slabšim kolesarjem.

Med tekmovalcem pa tekmovalci tudi pijete in uživate posebno hrano.

To je prava znanost. Triatlonci tudi v vsakdanjem življenju posvečamo posebno pozornost hrani. Na takih tekmovalnih porah imo izredno veliko energije, zato je potrebna prejšnja predpriprava, kar velja tudi za uživanje tekočin, saj kar lahko pride do dehidracije. Na uživanje tekočin moraš iti že par dni pred tekmovalcem. Če

začneš piti šele, ko si žejen, je že prepozno. Triatlonci nimamo maščobe, zato v organizmu ni zalog, ki bi jih črpali med tekmo, zato je zelo važno uživanje ogljikovih hidratov. Če potrebnih snovi ne dobiš, pregoriš. Zdar pripravljajo posebno zdrizasto hrano, z okusom po sadežih, ki je pakirana v plastičnih vrečkah. To hrano si med tekmovalcem, v glavnem je to med kolesarjenjem, saj je telo takrat v najprimernejšem položaju, stisneš v usta in s tem dobiš dodaten vir energije. To vrsto hrane sem dobil šele pred kratkim in jo še preizkušam, je pa koristna stvar.

Kako je ta športna zvrst razvita v Sloveniji?

Moram reči, da so ta tekmovalja pri nas že utrdila domovinsko pravico in da imamo tudi nekaj izvrstnih tekmovalcev, ki tudi na mednarodnih tekmovaljih dosegajo izvrstne uspehe. Nekateri se s tem ukvarjajo čisto profesionalno. To so študentje in nekateri, ki so v službi v vojski. Ti se temu lahko posvečajo v celoti in to se odraža tudi na rezultatih. Sam delam pri obrtniku in moram res v celoti izpolniti svoj delovnik, tako da sem resnično amater. Na mednarodnih tekmovaljih pa sem videl, kako v tujini poskrbijo za tekmovalce. Kar se tega tiče, moram reči, da smo še precej za drugimi. Tekmovalce iz zahodnih dežel spremljajo zdravniki, maserji, serviserji in drugi strokovnjaki, tako da tekmovalci ni treba misliti in skrbeti za nič drugega kot samo za tekmovalje. Pri nas pa moramo poskrbeti praktično za vse sami.

Kakšni pa so tvoji načrti za naprej?

Čez dve leti bom star 50 let. Če bom takrat sam pri sebi vse pretehlal in če bodo pogoji, se bom poskusil uvrstiti na supertriathlon na Havajih. To je sen vseh triatloncev, vendar so za uresničitev potrebna precejšnja finančna sredstva, treba pa je tudi doseči zadosti

dobre uvrstitve v kvalifikacijah. V Evropi, kjer je veliko dobrih tekmovalcev, je to zelo težko, saj je kar premalo tekmovalcev, da bi izpolnili vse pogoje. Veliko lažje je kvalifikacijske pogoje izpolniti na Japonskem, v Koreji, Kanadi, Avstraliji. Tisti, ki imajo možnosti, zato gredo na tamkajšnja tekmovalja, kjer je ob manjšem številu

kakovostnih tekmovalcev lažje doseči pogoje za uvrstitev na Havaje ali olimpiado in podobna vrhunska tekmovalja. Čez dve leti bom prešel v starejšo kategorijo in kot mlajši tekmovalec bom imel več možnosti za izpolnitev pogojev kvalifikacij.

Sicer pa mi je v zadovoljstvo, ko vidim, da sem svojo okolico kar malo zastrupil s športom. Spomnim se, kako so me sosede včasih čudno gledali in spraševali, zakaj tečem, zdaj pa že marsikdo veselo teče in kolesari in nekateri že tudi zavzeto hodijo na tekaška in podobna tekmovalja.

Miro Štebe

ISSAN ALMERA ZA JANJO ZUPAN

Ena od sorednic Odseva, ki smo ga izdajali pred dvajsetimi leti, Marta Pirc, je že nekaj let srečno poročena s podjetnikom Rado Pižmom iz Male Loke. Zelo uspešno vodita avtoservis Pižem, ki je eden naših sponzorjev in hkrati pooblaščen distributer in serviser Nissanovih avtomobilov pri nas. Pred kratkim je direktor Rado Pižem znani manekenki in nekdanji miss Slovenije Janji Zupan predal ključeve novega avtomobila Nissan Almera. Pižem je Janji omogočilo nakup avtomobila po posebno ugodnih pogojih, v katerih avtomobil pa so ji montirali tudi opremo, ki ji bo olajšala vožnjo.

PRVI KOŠARKAŠKI TURNIR TRZIN '97

Ne vroče sonce ne dež ne pridejo do živga trzinskim košarkarjem!

Foto: Miro

Športno društvo Trzin je v soboto, 14. junija, na igrišču ob trzinski šoli pripravilo prvi odprti košarkaški turnir v Trzinu. Prijavilo se je 5 ekip iz Trzina, Mengša, Kamnika in Ljubljane. Trzinske barve sta nadvse uspešno branili kar dve ekipi: Zastopnik in Tesnila. Vse skupaj se je začelo s tradicionalno trzinsko zamudo, ko je sonce že pokazalo zobe in so vsi, razen

košarkarjev, iskali senco in hladno pivo. Neumorni mladiči pa so se podali v višave pod košema. Toliko lepih akcij in borbenosti v Trzinu že dolgo nismo videli. Boj je bil trd in neizprosno - kar tri igralce so odpeljali na urgenco (predsednik ŠD ima zlomljeno roko), konkurenca huda, dva od sponzorjev pa sta si mela roke. V liti soparni vročini so bile tekoče zadeve bolj zaželenje kot trojke.

Košarkaši pa se niso dali. Ekipa se se ogorčeno spopadala po sistemu vsak z vsakim in na koncu, proti 19. uri, ko se jih je nebo že usmiliilo z oblaki, so slavili člani trzinske ekipe Zastopnik. Druga je bila ekipa Zikova iz Kamnika, odlično tretje mesto pa je zasedla druga trzinska ekipa Tesnila. Sršeni iz Ljubljane so bili četrti, ekipa BTK iz Mengša pa peta. Ko so padli zmagoviti koši, so se nebeške zapornice odprle in blagodejno stuštrale igralce, za dobro voljo pa je poskrbel Gorazd Završnik iz bara Gloria, ki je skrbel za jedačo in pijačo. Pričaral je hrustljavega odojka, za veliki finale pa je na žaru popekel še precej

konkretne ribe. Trzinci so spel pokazali, da smo nepremagljivi, da smo dobri organizatorji in da se znamo zabavati.

Športno društvo se zahvaljuje vsem, ki so prispevali k uspehu turnirja, še zlasti pa sponzorjem: baru Gloria, trgovskemu podjetju Zastopnik d.o.o. in piceriji Pica Mica.

POLETNI PROGRAM SD TRZIN

Športno društvo Trzin naj bi že v soboto, 28. junija, pripravilo tudi 1. nogometni turnir v malem nogometu Trzin 97. Tekmovanje naj bi se začelo ob 9. uri na igrišču ob OŠ Trzin, ker pa naj bi tekme trajale ves dan, bo poskrbljeno tudi za hrano in pijačo tekmovalcev, pa tudi gledalcev. Že v poletnih mesecih bomo začeli tudi pripraviti na Malo olimpiado. To bo tekmovalstvo, ki bo namenjeno najmlajšim krajanom Trzina. O podrobnostih bomo poročali v naslednji številki. Člani športnega društva pa pozivajo vse, ki bi se pripravljeni sodelovati ali pomagali pri tej prireditvi, naj se po telefonu obrnejo na predsednika športnega društva Igorja Krajca (tel.: 712-103).

POTEPUŠKA KRI RUDIJA SCHOSSA

Za predsednika trzinskega planinskega društva Onger Rudija Schossa je verjetno že slišala večina Trzinčev, verjetno pa jih precej ne ve, da je Rudi tudi strasten svetovni popolnik. Kol planinec in udeleženec trekingov - planinskih potovanj v manj dostopne predele je obiskal že številna tuja gorsiva in ob tem spoznal tudi številne datjne dežele. O svojih pustolovščinah lahko pove marsikaj, v Odsevu pa smo se odločili, da vsaj malo pokukamo v njegove spomine.

Kaj vas je navdušilo za hojo v hribe?

Društvo Iskra, katerega član sem bil takrat, je organiziralo izlet na goro Toubkal v Afriki (4556 m - pogorje Atlas). Poleg tega, da smo šli na goro, smo si ogledali tudi okoliško pokrajino. Pogled na tamkajšnje ljudi in način njihovega življenja me je zelo navdušil. In takrat me je zgrabila strast po potovanju.

Kakšna je vaša priprava za v hribe?

To so obvezni treningi - hoja po slovenskih gorah in pa prava prehrana.

Kako izgleda skupina ljudi, s katero odpotujete?

Ponavadi se pridružim kakšni

skupini, ki namerava tja, kamor si želim. V laki skupini so običajno sami izkušeni ljudje, z dobro kondicijo. Med seboj se moramo dobro razumeti, držati moramo skupaj in si pomagati.

Kje vse ste že bili?

Bil sem že na vseh celinah, razen v Avstraliji, kamor odhajam letos. Moja najljubša celina pa je Afrika.

Slišala sem za eno vašo zelo zanimivo odpravo, ki je ne doživi vsak, ki si želi. Kje in kako je to bilo?

Ja. To je bila odprava v Mustang (pokrajina v Nepalu, na meji s Tibetom). Tej deželi lahko rečemo tudi dežela smehljajev, čeprav je to rečna dežela, kjer je življenje precej trdo, a tam so ljudje zmeraj prijazni, gostoljubni ... Na leto lahko tisto deželo obišče le 400 turistov, pod pogojem, da oblastem veliko plačajo ali pa da so med udeleženci odprave biologi, zdravniki. No, imel sem srečo, na pol sem odšel z zdravnikom in biologinjo. Pot je trajala 23 dni. Tovor, ki smo ga imeli s sabo (100 kg, zdravil in drugo), smo nosili sami ter o mulah. Sprejeti smo bili tudi na dvoru pri kraljici. Med sprejemom se je zgodilo tudi nekaj kočljivega. Čez ramo sem obšel kraljico, da bi se z njo fotografiral. Takrat so vsi njeni stražarji prišli za kuknje nože. Kraljica je k sreči z besedo ure vse, tamkajšnja kraljica je namreč nedotakljiva. Seveda se je zgodilo še mnogo zanimivega, a če bi pripovedoval vse, lahko sediva tu še nekaj dni.

Kakšne so možnosti prevoza?

To so letala, konji, mule, ... Zelo zanimivo se mi je zdelo v Maroku. Vozili smo se po cesti in kar naenkrat jo je bilo konec. Tam na je stala tabla "Timbuktu 52 dni". Morali smo prtljago naložiti na kamelo, jo zajahali in nadaljevati pot.

Kakšno hrano jeste na potovanjih?

Na potovanje zmeraj vzamemo nekaj svoje hrane, kosmiče, pršut, polnomastni sir, ... Seveda pa povsod jemo njihovo hrano: (Nepal) SAMPA = ajdovi žganci v juhi in čaj z jakovo maslo; (Mehika) kače, legvani, olupljeni kaktusi na žaru; (Tuarija) kaktusova marmelada. Glavna hrana večine narodov pa so CA-PATTI (voda + moka) palačinke in pa TORTILJE. Pijemo pa stekleničeno vodo, čaj in brezalkoholno pivo.

Imate kakšen slab spomin s potovanja?

Ja, najbolj zopern spomin je, ko smo prečkali Mehiko. Med vožnjo so naš avtomobil ustavili razbojniki. Pokradli so vse, kar mi je bilo zanimivo in precej olajšani smo lahko odpeljali dalje. Nekaj nepega se mi je zgodilo tudi v Nepalu. Bilo je ravno v času polne lune. V vas smo prispeli ponoči. Se je bilo mirno in zaprlo. Končno smo našli prenočišče in odločili smo se, da

povečujemo zunaj hotela. Vodja hotela pa se je zgrozil in rekel, da na dan polne lune strašijo duhovi. Po večerji smo šli v sobe in nikakor nisem mogel zaspali. Kar naenkrat se je iz teme pokazal par oči. Bil je plitji pajek. Zamahnil sem s supergo in ga vrغل skozi okno. Srečljivo.

Kaj pa kakšen dober spomin?

Bilo je v Maroku. Ponoči smo prišli do kampa, kjer naj bi prespali. Bili smo tako utrujeni, da se nam ni ljubilo postaviti šotora, tako da smo spali kar na prostem v spalnih vrečah. Ponoči, ko sem se zbudil, sem videl, kako varnostnik kampa kroži okrog nas. A nisem se dal preveč moliti. Zjutraj, ko sem se zbudil, sem videl, kako je okoli nas shojeno.

Stopil sem do varnostnika in ga povprašal o tem. Ta pa me je peljal na pot, ki si jo je utrl ponoči in pokazal nekaj ogromnih škorpionov. Takoj mi je bilo vse jasno. Pobjal je škorpione, da nas niso ugriznili. Ob odhodu so nam dali kuščarje na vrhac, da bi nas drugi ob takem primeru branili.

Pravkar ste prišli iz Južne Amerike. Kako je bilo?

Odpotovali smo z avionom Ronke - Rim - Lima - Cuzco (sr. inkovske države). Ogledali smo si Machu Picchu in njegove naravne znamenitosti. Sledila je Arequipa, nato Bolivija in ogled jezera Titicaca, zatem pa puščava Nazca z ogromnimi liki v obliki vesoljca, pajka, ... Ena od razlag, zakaj le ogromne figure: to naj bi bili smerokazi za

vesoljske poslanke. Nadaljevali smo z ogledom otokov Balesta, kjer še zmeraj živijo številne kolonije morskih levov, tulnov in raznih morskih ptic.

Kaj vas navdušuje za takšna naporna potovanja?

Preizkus samega sebe. Na goro grem samo takrat, kadar me ona pusti nase. To pomeni, če je vreme lepo, grem na cilj, če pa je vreme grdo, veter, oblačno, pa se vrnem na začetek. Vse to mi vliva neko zadovoljstvo, veselje, ...

Kaj pa delate drugače?

Sem podjetnik, a ravno odhajam v pokoj. Že nekaj časa nazaj pa sem opravil tudi tečaj za planinskega vodnika, tako da zdaj lahko treniram ljudi, da vztrajajo pri hoji v hribe. Na to jih pripravim psihično in fizično. Napisal sem tudi brošuro "Kako si pridobiti telesno kondicijo".

Ste pa tudi predsednik planinskega društva Onger Trzin.

Ja. Predsednik sem postal, ker ni nihče hotel biti. To delo je na moji lestvici nekje na koncu, zato bom predsednik le še do konca leta, ko bo minilo štiri leta.

Kaj bi svetovali tistim, ki bi radi začeli s hojo v hribe?

V našem društvu so trije oz. štirje aktivni vodniki. Vsak vodi svojo skupino, razlikujejo pa se v tem, da ima vsak drugačno težo poti. Za vse take izlete visijo plakati na tabli PD Onger Trzin. Ljudje se morajo samo prijaviti vodnikom, seveda pa morajo imeti dovolj svoje volje, da se odpravijo v to. PD Onger lahko s svojimi vodniki in člani organizira skoraj vsako odpravo, tudi v tuja gorstva. Seveda pa se je treba za to ustrezno pripraviti.

Kaj v PD pripravljate za poletno sezono?

Izlete po programu, predviden pa je tudi tabor v Dolomiti, ki ga bo vodil Sandi Čičerov. Nekaj članov se bo priključilo tudi slovenigrskim planincem, ki bodo šli po italijanskih feralah.

Urša Mandeljc

IZLET NA SLAVNIK K POTONIKAM

Člani odseka za varstvo narave in gorsko stražo pri PD Onger, ki jih zdaj zelo zavedno vodi Lojze Šircelj, so konec na nekdanji dan mladosti, obiskali Slavnik. Vrh nad Podgorjem so si izbrali za razstitev divje potonike, cvetice, ki ima red slovenski avtohtoni rastlini naravnost cvetlove. Ker so tistega dne

železničarji stavkali, se je 17 udeležencev izleta k gori podalo kar z osebnimi avtomobili. Močna burja, ki je brla čez rob Slavnika, jim ni jemala dobre volje, saj so se sprehajali po mehkih travnatih preprogah med pisanimi cvetovi najrazličnejšega cvetja. Med redkimi debeli nizkega primorskega gozda so kmalu naleteli na rdeče glavice potonik, ki so jih

spremljale vse do vrha Slavnika. Kot dobri poznavalci gorskega cvetja pa so prepoznali tudi jesenke, narcise, šmarnice, zlati koren, salamonov pečatnik in številne druge zanimive in tudi redke rožice. Ugotavljali so, da je Slavnik v pomladnem času pravi raj za ljubitelje cvetja.

NA TAK IZLET BOMO PA ŠE ŠLI

V soboto, 7. junija, so člani PD Onger Trzin ob sodelovanju KS in župnijskega urada le izvedli dolgo načrtovani in napovedovani izlet na Višarje, ki je bil namenjen vsem, še zlasti pa starejšim, invalidom in tistim, ki so prepričani, da nimajo zadostne kondicije za planinarjenje. Zbralo se nas je kar 80 - za dva avtobusa. Nizki oblaki na startu v Trzinu in ne preveč odločna vremenska napoved pa niso obetali lepih razgledov. Kljub temu je bilo razpoloženje že na začetku na visoki ravni. Žnidarjev Janez je že pred odhodom dvigal

Foto: Miro

moralo z razlegovanjem meha na harmoniki, gospod župnik Pavle Kri pa je kot nekakšen stevard po avtobusu delil bonbončke in naprstnike močnejšega za koražjo. Kakor je mogel in znal je dvigoval moralo in verjetno je še v drugi avtobus, tako kot znajo župniki, na daleč pošiljal svoj blagoslov. Razpoloženje so dvigali tudi drugi, sišali smo že prve šale in kaj kmalu so se oblaki razkadili in predsedniku PD Rudiju Schossu so zasijala lica, češ kadar na našem društvu naročimo vreme, potem to drži. Predsednik sveta KS Tone Ipavec, ki smo ga vsi, čeprav se je temu krčevito upiral, zmerjali z županom, pa se je hudo-mušno nasmihal in se ubadal z mislijo, kako bi pomešal oba avtobusa, saj so se v enem peljali Trzinci iz starega dela, v drugem pa iz novega dela Trzina.

Problem pa je bil kmalu rešen, saj nas je vse na manjše skupinice v Ovcji vasi razdelila žičnica, na Višarjih pa smo se družno pomešali vsi podali proti cerkvi.

Pokazali smo, da znamo slopiti skupaj in da si znamo pomagati. Ker smo Trzinci že od nekdaj trdni in kremeniti, se je tudi izkazalo, da imamo za vzpon vsi še preveč kondicije in volje. Nerodno je bilo, da smo pred izletom razglašali, da bo to izlet tudi za invalide in starejše. Znašli smo se tako, da smo za sliko na stol, ki so ga nekateri za vsak primer prinašali s seboj, poštinski Lesičenkovega ata Petra. Nekdo se pač mora žrtlovati za druge, pa čeprav je bilo videti, da Peter Loboda lahko kar dobro in samostojno premaga vse težave na poti. Prepričani smo, da bo šel Peter rad z nami še na druge izlete in da bomo morali najti še koga drugega, da ga bomo za sliko posadili na stol.

Foto: Miro

Izredno dobro se je odrezal tudi Mušičev Franci - Blažev, saj mu je višinski zrak prijal in je dobre volje premagal vse težave. Kazalo je, da se bo prav kmalu lahko ločil od bergle. Za podvig mu iskreno čestitam.

Razpoloženje je bilo, kot se za Višarje spodobi, na visoki ravni, še zlasti ker je bil tudi razgled čudovit. Mogočne gore, ki so bile včasih še slovenske, so sijale v soncu, po tratah so se živahno mešale žive barve

Foto: Miro

Kot se za Višarje spodobi, na visoki ravni, še zlasti ker je bil tudi razgled čudovit. Mogočne gore, ki so bile včasih še slovenske, so sijale v soncu, po tratah so se živahno mešale žive barve

gorskih cvetic, vrhunec izleta pa je bil maša, ki jo je v znameniti božjepotni cerkvi daroval gospod Kri. Ob tem smo se Trzinci izkazali tudi kot izvrstni pevci. Po sestopu v dolino nismo mogli mimopokrite tržnice v Trbižu, čeprav smo ugotavljali, da nakupovanje tam ni več takšno, kol je bilo nekoč, ko smo še imeli veselje s "švercanjem" kavbojk. Precej večji vlis je na

Foto: Miro

udeležence naredil obisk Belopeških jezer, gorskih očes pod množnim ostenjem Mangarta. Piko na i pa je dalo kosilo na Černivcu pri Brezjah, kjer so tisti, ki so bili najbolj zdelani, zaplesali ob zvokih janzov harmonike in angelskih melodijah pod taktirko Jermanovega Jožeta. Ker smo bili na romarskem izletu, smo obiskali še Marijo na Brezjah, potem pa smo se skoraj vsi pol domov držali za trebuhe ob šalah, ki jih nekateri kar stresali po mikrofoni. Ž med vožnjo domov je večina zatrjevala, d bomo na tak izlet še šli.

Miro Šteb

Planinsko društvo Onger Trzin obvešča vse svoje sedanje, pa tudi bivše člane, da lahko društveno članarino poravnajo v papirnici Čačka (Kidričeva 11) vsak delovnik med 8.00 in 12.00 ter 15.30 in 19.00 uro. Ob sobotah pa od 9.00 do 12.00. Članarino lahko poravnate tudi pri nekaterih članih UO PD Onger.

Letošnja članarina za otroke (sem spadajo tudi srednješolci in študenti) znaša 350 SIT (članarina C), za odrasle 1000 SIT (članarina B). Kdor pa namerava zahajati v zahtevnejši gorski svet ali pa obiskovati gore v tujini, mu priporočamo članarino A, ki znaša 3000 SIT (višja zavarovalna premija).

Kot vidite, je članarina nizka, zato vas vabimo, da se nam priključite oz. s plačano članarino podprete naše delo.

Prijave za planinski tabor osnovnošolcev v Trenti
(26. 7. - 3. 8., cena 19.000 SIT) so še možne. Ključni Emila na 714 - 546.

BORISU IN PRIJATELJEM V SLOVO

*Hrepeneča luč ste vrh gora,
zakaj je padla v dol solza?
Nam vzor ste bili brez meja,
za vse sedaj je zlom srca.*

(Emilijan Pevec)

V torek, 10. junija, smo otrpnili. Nismo mogli verjeti kruti novici: v Turskem žlebu v Savinjskih Alpah je med helikoptersko vajo umrlo 5 izkušenih gorskih reševalcev. Jani, Luka, Rado, Milja in Boris se ne bodo več vrnili k svojim ženam, otrokom, staršem, dekletom, prijateljem ... Nikoli več ne bodo hiteli na pomoč tistim, ki bi rabili njihovo znanje, moč in voljo. Kruta usoda jih je izrgala iz življenja, iz stene, v kateri so si uredili prostor za skupno pomoč potrebnim pomoči. Jekleni plič je odhrumel in zabrisal zadnji krik stene. Vprašanja ostajajo brez odgovorov.

Precej Trzinčev je poznalo ponesrečenje. Članom mladinskega odseka pri PD Onger Trzin je še zlasti prišel k srcu Boris Mlekuž iz Bovca. Lani jih je med planinskim mladinskim taborom gostil v svoji Bavšici. Pokazal jim je lepe količke doline in vrhove nad njo, pričaral jim je toplino, smeh in prijateljstvo brez zaprek. V Bavšici je Boris učil številne mlade gornike, po strmih poleh Kanina, Rombona, Krna in po brezpotjih vršacev nad dolino Soče je vodil neštete turiste in nadebudne planince. Gore so mu bile v krvi, dajale so mu veselje, polet in kruh. Vzele so mu vse.

Boris, mladi trzinski planinec le bomo ohranili v svojih srcih, kajli prijateljstvo ostane. Smrt nas loči, ne more pa izbrisati naših skupnih spominov na sonce v gorah.

MO PD Onger Trzin

Foto: Emil

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

Nič več ne bo tako, kot je bilo, nam je že pred leti zagotovil sam predsednik države. In verjemite ali ne, res je tako.

Med tem ko se boste, gospodje, hladili v kakšni prijetni senci s pivom v roki in diskretno gledali za mladimi dekletji, takimi kot iz Obalne straže, - drage gospe, zaboga, pazite na svoje močičke - se bomo mi polili v lastnem znoju, po vseh koncih in krajih naše preljube Slovenije in kol se za Slovence spodobi, bomo šli, čeprav za kratek čas, tudi mi delat v tujino.

Tako je to!
Pa vendar vas nočem moriti in vam našteti kraje, kjer bomo gostovali z našo predlavo. To sem že opisal v prejšnji številki *Ujseva*.

Tokrat bi JAZ nekaj drugega!
Kot sami prav dobro veste, je za ustvarjanje kaj novega potrebno ogromno energije - konec koncev, ne samo to! Potrebna so tudi sredstva.

Kakšna so, za vraga, ta sredstva drage dame in gospodje?

Nar, denar vendar!

Tu, drage dame in gospodje, se prične: boj, mesarsko klanje. In to ne s komer si di temveč z najhujšimi, največjimi in ploh birokrati. In to ne s kakršnimikoli *trokratni* Temveč, drage dame in gospodje, z administratorji, ki bi *MORALI* delati za nas.

In zakaj ne delajo za nas?

Zato! Zato, ker imajo ogromno dela s samimi seboj. Saj ne rečem, da ne pade kakšen tolarček v našo blagajno, če se potrudimo in s kupom popisane in poštempljanega papirja prav ponižno potrkamo na nebeška vrata.

Pade, pade ...

Vendar zaboga, drage dame in gospodje, to ni to!

Konec koncev smo mi, če to hočemo ali ne, pravi in čisto zaresni občinski ambasadorji

Foto: Urša

kulture. In zato, prav zato bi morali dobiti s strani ljudi, ki so po funkciji plačani (dobro) in odgovorni za to, večjo podporo, pa naj bo to v denarnem ali moralnem smislu.

Tako pa, če sem malec ciničen, ne vem, res ne vem, če sploh vedo, kje v Trzinu stoji ta hram kulture.

Pa vendar! Mi bomo svoje delo opravili. Upam, kol vedno, tudi lokrat dobro, pa čeprav s koklo in sendvičem v roki. Do tedaj, ko se ponovno srečamo, bom imel na lagerju zagolovo veliko zanimivih stvari, ki bodo, morda, zanimive tudi za vas.

Imejte se lepo. Prosim, ne naslavlajte se preveč sončnim žarkom. Je nevarno! Drage gospe, pazite vendar na svoje gospode, da jim slučajno ne pade kakšna neumnost v glavo.

Do tedaj pa lorej, še enkrat, kol vedno, drage dame in gospodje, lep gledališki pozdrav!

Jože Štih

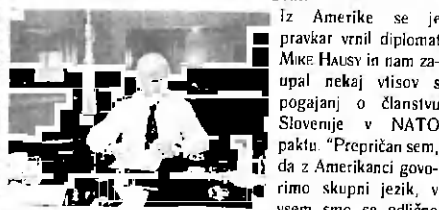
Kupim knjigo Martje Jagodic *Narodopisna podoba Mengša in okolice*. Izdal in založil jo je Svet za prosveto in kulturo ObLO Mengeš leta 1958. Izšla je le v 1000 izvodih. Če jo ima kdo doma in mu ne pomeni več toliko, sem jo pripravljen odkupiti.

Emil Pevec, tel.: 714 - 546

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI

Se naši TV postaji nasimljajo boljši časi? Samo za vas smo se iz oči v oči srečali s (trzinskimi) hudodelkami dejstva v rubriki Morda niste vedeli ... Slovenija in NATO - gesta spodbude je močnejša kot 1000 besed!!!

NATO NAS PRIČAKUJE ODPRTIH ROKI!!

Iz Amerike se je pravkar vrnil diplomat MIKE HALSY in nam zapel nekaj višav s pogajanj o članstvu Slovenije v NATO paktu. "Prepričan sem, da z Amerikanci govorimo skupni jezik, vsem smo se odlično ujeli. Najbolj pa me je ganila spontanost gesta NATO predstavnika, ki je ob slovesu z dvignjenima prstoma (O. K. boys) nedvoumno pokazal naklonjenost ZDA do Slovenije." Na slikah sta več kot optimistično razpoloženi domoljub Mike in zastopnik NATO zveze PHIL MAYFINGERS s pomenljivo, a za Slovenijo upanja polno, gesto.

MORDA NISTE VEDELI ...

Moški z ustnicami, ki si jih želi poljubiti največ žensk (58 odstotkov), je Brad Pitt.

Mlajši moški želi s peramentno starejšo okolice 065 za diskretna srečanja. Šilra je komercialist na vzhodnega dela Slo. se mi oglasi.

Šilra: ZDRAVI UPI

TRZINSKO LOKALNO TELEVIZIJO RO VODIL PROFESIONALEC???

Iz Bangladeša smo od našega dopisnika prejeli vest, ki obeta veliko - iz nacionalke naj bi v Trzin emigriral JANEZ ČUČEK ter se zavalil na fotelj generalnega direktorja naše rove lokalne TV. Začetni kapital znaša 5000 (pet tisoč) piratskih videokaset, več kosov odpisane snemalne opreme in zbirko starih, že s palino prekritih TV Obzorikov. Čuček je ob sprejemu funkcije ekskluzivno izjavil: "Trzinci, jamčim vam - lokalna TV bo - ali pa je ne bo!"

Lokalna TV bo ali pa je ne bo

Gasper Ogorevc

"TAŠENFRAUEN" ZNOVA UDARILE

"Na prehodu za pešce sem opazil starejšo damo, ki se je omolična opotekala pred semaforjem. Naglo sem zavrl kolo in ji priskočil na pomoč, tedaj pa me je babnica s torbico, v kateri je imela (polno - op. a.) menažko, lopnila po glavi in prekucnila. Po meni sta udrihali tudi njeni pajdašici - ena me je tepla s teleskopsko bergio, druga pa me je suvala v genitalije z ortopedskimi čevlji ... Gospod krajših las, z očali, pa mi je sp...il poln tošl, pa mesečko ... Sem brez besed - zvečer si ne upam več ven ..." je na intenzivnem oddelku UKC za ugodni trzinski časopis potožil vidno pretreseni švedski turist BORN TUREWALD.

Nedolžna žrtev barabinske

Našemu paparazu pa je v objavi ujeti barabinsko tolpo torba popoldanskim počitkom. Od leve sedijo: ANGELA - DARK ANGEL, B MAMA, HILDA - Mrs. BATNA in vaje.

REDAKCIJA: vršilec dolžnosti neodgovornega urednika PRASNIKAR, sodelavci SKLIRIC, KREMŽAR, PUKŠIČ, dopisniki iz inozemstva: DR. NOVŠEK, FREDDY fotografije: ŠINK O'TURN.

S SMEHOM V NOVO OBČINO

kakovostno in perspektivno seme za novo občino. Ker niso mogli čakati do doma, so že na enem počivališču malo posejali in (na sliki) z zanimanjem čakali, da požene nova občina. Ko so polipali po tleh, so videli, da je kamenje za začetek kar ostro in trdno, kaj še bo, ko bo spomladi pognala nova občina.

Foto: Miro

ČEZ OVIRE

občino Domžale zvedela za da se osamosvoji, je nekaterih starih ob. Za začetek jim je na hitrosline ovire.

TRZINECV V JUNIJU

ovo zabavo, ki je med praznjenja. Če allet tečejo vti, vozniki ne bi vozili čez n po nekaterih ulicah. ni vozniki z vso vneto pravi, da si predstavljajo ni pa, da je to trening za iljenju, tudi na polji v

I VELIKE

delga je je na pogovorih z Domžale vprašal, kdaj bi se ena občina. Odgovorili inno zadosti zrasti in Dele gacije ni bilo jasno, ali o dnbimo svojo občino, ali ali moramo postati Lubenja.

O OBČINO S

unje za ustanavljanje zato so umni Trzinci o razmetavali z denarjem. Trzina, ki sta jo in gospod župnik, je razprodajo v Tr. Po strokovnem prever. karantanju so izbrali, naj bi tisti hip - visoko

razliko, da bi bila predlagana asimetrija še naprej obrnjena.

KABELSKA BO

V Trzinu vse bolj nestrpno pričakujemo kabelsko televizijo. Ni čudno, da je vodstvo KS na študijsko potovanje po razvitih zahodnih državah poslalo strokovno delegacijo pod vodstvom "župana" Toneta Ipacva. Ugotovili so, da bi Trzinu najbolj ustrezal alpski tip kabelskih televizij, člani delegacije pa so se še zlasti zanimali za prenose risank. Župan se je dogovoril tudi za odkup nekaterih nočnih programov, vso tehnologijo pa bodo v kratkem pripeljali na vrh Ongra. V KS so že objavili razpis za voditeljice programov. Med strogi pogoji zahtevajo tudi barvne fotografije iz več profilov, podatke o obsegu čez usta in čez prsa, o dolžini nog ter domače telefonske številke.

VODA NE SEGA NITI DO KOLEN

Po Domžalah se šušlja, da trzinska zahteva po lastni občini ni resna in da trzinskemu županu že teče voda v grlo. Uredništvo Odseva mora takšna namigovanja odločno zavrniti, saj voda našemu županu ni niti do kolen in je še krepko na površini. Dokazna slika pa je zaskrbljujoča, kljub temu, da gospod župan zaljublja, da je temperatura vode naravnost idealna za poletne dni. Bojimo se, da bo v poletni vročini vode celo zmanjkalo, saj, kot smo slišali, v Domžalah nekaterim resno že dere v grlo in celo v ušesa.

ASIMETRICA OBCINA

Vrh malične občine Domžale na pogovorih s predstavniki KS Trzin ni pokazal nobenega razumevanja, še najmanj pa navdušenja, da bi Trzin postal občina. Zato je eden od predstavnikov Trzina predlagal, da bi medsebojne odnose z Domžalami uredili na asimetrični podlagi in sicer tako, da bi bil Trzin še naprej v občini Domžale, zadržal bi le denar. Domžalčani so za ta predlog pokazali več zanimanja, le s to

VSI V ISTEM KOŠU

Zbirališče mladih, alkohol, droga - žogice za namizni tenis, polivinil, vrečke za lepilo ... Take in podobne govorice se širijo po Trzinu. Ničče pa tudi pomislil ni, da je v Trzinu tudi taka mladina, katere to ne zanima in se poskuša kulturno izražati, a prostora nima drugje kot v zaklonišču med mladino, ki se ji gre samo za "žur". Še manj pa pride ljudem na misel, da bi stopili do zaklonišča in pogledali, kaj se tam v resnici dogaja. Zato sva namesto vas stopili noter Mojca in Urša, v spremstvu obupanega Ivana Kluna. Poleg njega pa sva intervjuvali še člane skupin DOKLS in JOHN SHEMADAY.

Koliko "bendov" imamo v Trzinu?

Tri bende: DOKLS - Urša Dokl (vokal), Ivan Klun (bas kitara), Urban Poltar (kitara), Marko Prah (bobni); JOHN SHEMADAY - Matevž Ogorelec (vokal), Martin Pogacar (bas kitara), Borut Dolenc (kitara), Borut Papič (bobni); PEN CAP CHEW - Jure Verč (vokal, kitara), Andraž (bas kitara) in Rok Porenta (bobni).

Kako ste ustanovili "bend"?

Ivan Klun: Najprej sem igral pri "Disco Kingsih", a sem odstopil. Hotel sem imeti svoj "bend", kjer bi lahko tudi sam ustvarjal. Zbral sem ljudi, ki sem jih poznal. Pred približno pol leta smo začeli resno.

Kaj bi rekli, kakšen "bend" ste?

Ivan Klun: Smo bolj resni, no, vsaj želimo si, da bi bili in seveda delamo na tem. Borut Papič: Mi pa nismo preveč resni. Igramo bolj za zabavo. Naša resnost je zelo pod vplivom "placa", v katerem imamo trenutno možnost vaditi.

Kje imate vaje, kako ste prišli do prostora in ali imate kakšne probleme?

Ivan Klun: Igramo v zaklonišču na Kidričevi ulici. Dobili smo dovoljenje stanovalcev Kidričeve ulice, da lahko tam igramo. Dogovorili smo se, da bi bil to prostor za vaje, zato smo ga uredili - pospravili. A ni bilo

dolgo tako. Začeli so se problemi. Noter je začela zahajati še druga mladina, tudi Netrinci. Zanje je zdaj to prostor za zabavo, kjer se ga lahko napijejo in zadenejo, kljub temu, da smo člani benda tam notri strogo prepovedali drogo, saj zaradi tega lahko izgubimo prostor. Žal pa tega dogajanja nima nihče pod nadzorom. Veliko ljudi ima ključ, kajti na začetku je bilo kar nekaj zainteresiranih, da bi se tam glasbeno izražali. Zdaj še tisti, ki imamo kanček volje, da bi igrali in ustvarjali, prav s težkim srcem pridemo kdaj pa kdaj vadit.

Poleg tega pa nam delajo probleme tudi starejši Trzinci s svojimi nemogočimi, obupnimi itd. govoricami.

Naj povem še to, da je imela policija že večkrat racijo in da niso našli ničesar.

Kakšne so vaše vaje?

Borut Papič: Skupina "John Shemaday" ima vaje enkrat na mesec, saj nimamo kaj delati v takšnih nemogočih razmerah.

Ivan Klun: Mi smo imeli vaje enkrat na teden, zdaj pa nam je nekdo pokradel opremo in bomo morali z vajami prekiniti.

Kaj se je pravzaprav zgodilo?

Ivan Klun: Zgodilo se je 14. ali 15., najbrž ponoči. Ukradli so nam star ugaševalec, kable za kitare, ojačevalce, mikrofon, skratka premetali so nam cel prostor. Škode je za kakih 2000 DEM. Krajo smo prijavili na policijo, a zaenkrat še niso ukrepali. Močno upamo, da bomo opremo dobili nazaj.

Kdo vam piše pesmi in kakšno zvrst glasbe igrate?

Ivan Klun: Svojih besedil imamo bolj malo. Tri. Drugače pa igramo besedila, ki jih je napisal Rok Nakrst in z njegovim dovoljenjem smo jih malo priredili. Imamo pa tudi tri priredbe tujih skupin.

Borut Papič: Začeli smo zelo entuziaslično, a smo kmalu obupali.

Imamo štiri pesmi, govorijo pa o zaklonišču.

Ali ste imeli že kakšen koncert?

Ivan Klun: Ja, na Gerbičevi v bunkerju. Bili smo predskupina stare hrvaške skupine "Rizol". Mislili smo, da je skupina bolj popularna, a je prišlo le kakih 50 ljudi, od katerih je bilo 15 naših znancev, a kljub temu je bil dober "špil". Borut Papič: Imeli smo koncert v Savljah. Prišlo je kakih 100 ljudi.

Ali ste hodili v glasbeno šolo?

Ha, ha, ha, ...

Ivan Klun: Ja, pred štirimi ali petimi leti sem se učil kitaro, a to je trajalo le pol leta. Borut Papič: Mi smo strogi samouki.

Kaj pa zasebno življenje?

Borut Papič: Na prvem mestu je šola! Ne nehajmo se preveč hvaliti in bodimo bolj skromni. Mi smo geniji. Vsi hodimo že v fakulteto, nekateri pa končujejo 4. leto srednje šole. Vsak ima svojo punco ...

Kaj pa starši?

Ivan Klun: Starši nas podpirajo, tudi denarno, kar nam pride zelo prav.

Kaj nameravate v prihodnosti?

Našli ukradeni opremo in si seveda poiskali nov "plac" za vaje. Najprej bomo odpravili na KS in povprašali o prostorih pod odrom kulturnega doma. Če seveda si želimo imeti čim več koncertov.

Hvala za pogovor

Urša Mandeljc
Mojca Senica

NA STOLIH SVET STOJI

Če se bo Trzin v bodoče res širil s tako naglico, s kakršno zanj nastajajo na risalnih deskah novi načrti, bi utegnile njegove meje že v začetku prihajajočega tisočletja segati vse od Dolge vasi do Ankarana.

S tem bi krajevna skupnost Trzin postala edina na svetu, ki bi se razširila preko mej majhne občine, če pa bi se nadsvetlobni planerski tempo še nadaljeval, bi kaj kmalu prerasla tudi meje Republike Slovenije. Kar konec koncev morda niti ne bi bilo slabo. Lahko da bi se potem tisti vodilni v domžaljski občini začeli sestajati kar v trzinški kulturni dvorani, verjetno pa bi jim kaj kmalu sledil tudi slovenski parlament, za njim pa še vlada in vse ostale pomembne državne institucije. Pri čemer pa se verjetno ne bi ustavilo. Kulturni dom bi kaj lahko postal tudi zbirališče parlamentarcev Evropske Unije, pa vodstva NATA in ne nazadnje celo OZN. Kdo ve, če se ne bi potem zanj zanimala tudi Bela hiša.

Načrtovalci in snovalci bodoče trzinske infrastrukture ter vseh njegovih arhitektonskih znamenitosti, ki se morda pravkar rišejo, bržkone že vedo kako se tej stvari streže. In so vse te potencialne možnosti gotovo že vračunali v svoje načrte. Seveda pa vse le ni odvisno samo od njih. Le kdo si lahko predstavlja občutke občinskih svetnikov in župana, pa celotnega slovenskega parlamenta skupaj z vlado, bruseljskih državnikov ter diplomatov Združenih narodov, ko bodo žulili svoja sedala na prastarih razmajanih stoli, pručkah in pivovskih gajbah. Taki so vsekakor bolj vajeni česa mehkejšega ter udobnejšega, ne pa škripajočega odsluženega lesa - in bi kaj hitro poskrbeli, da bi za nove stole v trzinškem kulturnem domu kanil vsaj kakšen ECU ali dolar, če že tolar ne.

Dušan N. Pavlovič

Bi radi Trzinca in okoličane seznanili s svojo dejavnostjo, možnostmi nakupa pri vas, obvestili sokrajane o čem pomembnem?

Oglašajte v Odsevu!

Dobra reklama je pol uspeha, druga polovica pa je priložnost, da ste z objavo oglasa v časopisu uspešni! Oglase, reklamne članke in druga obvestila lahko naročite ali sporočite na uradu KS Trzin, Mengeška 9, tel./fax.: 711 - 060, ali pri poverjenikih in članih uredniškega odbora Odseva.

Izkoristite enkratno priložnost za poceni igranje tenisa, na teniških igriščih v Športnem parku TRZIN

za 18.000 SIT = 60 ur igrišča

+ 48 pločevink *Coca-Cola*

od ponedeljka do petka od 8.00 - 17.00 (30 ur)
ob sobotah in nedeljah od 8.00 - 20.00 (30 ur)

Prijave in informacije po telefonu 061/ 714 435

ZAKAJ

Zakaj poet besede sem ter tja obračša, je svet surov in slep, a v tvojih pesmih zdaj žalosten, a že čez hip neznansko lep.

Zakaj besede sem ter tja obračam? Neznana sla me vleče v skrivnostni svet besede in ni miru v moji duši, dokler srce se ne izpove, ta hip zli duh me obsede, naslednji zopet bil poln bi dobrote in človeške bede.

Življenje vendar je lepo, daj draga, polejva v čarobni svet narave, se v pesmi moji sprehodiva.

Prisluhni! Kaj ne slišiš pesem vetra, šelestenja trave, potočka žuborenja, nežno pesem osamele ptice, mar ne žuliš spleti noči in dneva? Med dreve: v šelestenju listja vidim tvoje lice, tvoj glas me v vetru kliče, na nebu oče mesec drobne zvezde šteje in fant dekletu nežno šepeta v uho besede sladke. O, čudovito je življenje, o, čudovito je nebo.

A zdaj se obrniva in pogledava, kaj druga stran nam skriva, tja, kjer je življenje grdo, umazano in kruto in ni z dobrimi posoto.

Prisluhni draga, mar ne slišiš krika bolečine, hrepenenja po svobodi zatiranih in lačnih, le koliko ljudi po svetu sem ter tja brez doma hodi? Nežno k materi sleguje otrok ročice, nekje čuje grmenje se lopov, smrt bela hodi sredi svežih še grobov. Dajva, vrniva se na prejšnjo stran, ta svet je grd, boleč in nama nepoznan, a vendar morda tega le ne zaznaš tako globoko in močno kot jaz.

Zato draga pišem te vrstice to je življenje, ki me vabi in me glasno kliče, neznana sla me vleče, zdaj v svet dobrote in ljubezni in drugič zopet med mrtlice.

Milan Kuferšin
(zbirka Slo misli in besed, 1995)

Če nihče ne ve, kaj bi se moralo zgoditi, vsi pravijo "nekaj se mora zgoditi".

(Helmut Qualtinger)

PLANINSKA ŠOLA V NARAVI ZA SEDMOŠOLCE

40 učencev sedmih razredov je tik pred zaključkom šolskega leta preživel teden dni na Pokljuki, kjer so imeli pod vodstvom treh učiteljev in mladinskega planinskega vodnika Dušana Kralja planinsko šolo v

Foto: Dušan Kralj

naravi. Organizatorji šole niso imeli dobrih odnosov z vremenarji, tako da so imeli praktično ves čas slabo vreme. Kljub vsemu

pa so udeleženci v celoti izpolnili zadane naloge. Predelali so vse predvidene teoretične teme, še najbolj pa jih je navdušil zelo nazoren praktičen prikaz planinske in alpinistične opreme, ki jim jo je predstavil Dušan. Šli so tudi na tri izlete: najprej na Uskovnico, drugi cilj je bila Debela peč - ob tem so se nekateri povzpeli še na Viševnik, za konec pa so obiskali še Vodnikovo kočjo, ki pa je bila, čeprav se je planinska sezona tako rekoč že začela, na veliko razočaranje vseh, še zlasti. Udeležencem pa so poleg žuljev, ki so

Foto: Dušan Kralj

jih nekateri kar dobro spoznali, v spornim najbolj ostale vesele družabne igrice in drugo družabno dogajanje na Pokljuki.

Miro Štebe

JE TRZINSKO RASTIŠČE LEPEGA ČEVELJCA OGROŽENO?

Veni prejšnjih številk smo pisali o žerjavcih - močvirskih tulipanih, ki jih je razvoj naselja praktično pregнал z našega območja, ob tem pa smo omenili, da je v trzinskih gozdovih tudi rastišče še ene redke in zaščitene cvetlice - lepega čevljca. Te rože v glavnem poznajo planinci, zato je odkritje rastišča v Trzinu povzročilo kar precej presenečenja. Trzinski planinci in drugi ljubitelji narave že nekaj let skrbno nadzorujejo rastišče, žal pa so pol do teh cvetic našli tudi nekateri, ki ne znajo misliti širše od svojega plota. Nekateri člani PD Onger so videli ljudi, kako so z lopatami odkopavali te krhke cvetlice, ki prav gotovo

niso prenesle presaditve v skalnjak ali na vrh katerega od brezvestnih roparjev narave. Ko so člani odseka za varstvo narave prvič v trzinskem gozdu opazovali lepe čevljce, je bilo njihovo rastišče precej močno, cvetice so rastle v presenetljivo velikih šopih, kakršnih v gorah skoraj ni videti. Še lani so ljubitelji narave našli 207 cvetov, letos pa je bilo le še nekaj čez 50 rmenih in vijoličnih cvetov. Upajo, da letos rastiščinam ni

Foto: Miro

ugajalo vreme in da bo naslednje leto spet več cvetic, prav gotovo pa jih je bilo manj tudi zaradi lopovskega izkopavanja in trgiranja. Te cvetice, čeprav rastejo največkrat v gorah, rabijo posebno sestavo zemlje, v kateri uspevajo. Nepravi "ljubitelji" narave jim tega skoraj gotovo ne morejo zagotoviti in bi bilo boljše, da cvetice pustijo rasti tam, kjer so lepo uspevale. (MS)

V TRZINSKEM GOZDU RASTEJO TUDI IGLAVCI IZ NOVEGA SVETA

Ste vedeli, da je v trzinskem gozdu, blizu gradu Jable in Ierenov, kjer je trzinsko smučišče, nasad iglavcev, ki izvirajo iz Severne Amerike? Gre za močna drevesa, ki so jih po njihovem odkritelju Douglassu imenovali douglasova jelka, še bolj pa se je uveljavilo kar ime duglazije. To so običajno precej visoka drevesa z zelo razdrapanim lubjem, ki spominja skoraj na hrastovo, še bolj pa na lubje hrasta plutovca. Če primete lubje duglazije, imate res občutek, da v rokah držite pluto. Od drugih iglavcev se drevesa ločijo tudi po iglicah, ki so nekoliko obrnjene okrog. To so tudi

Foto: Miro

drevesa, ki dokaj hitro rastejo in dosežejo kar spoštovanja vredno višino (pri nas do 40 m, v Ameriki celo do 100 m).

In kako so zašle v trzinske gozdove? Včasih je bila grajska okolica neprimerno lepše urejena. Blizu gradu je bil ribnik z manjšim parkom, po negovanem gozdu, kjer po fleh niso smele ležati odlomljene veje, so bile speljane prijetne stezice, primerne za vožnjo s kočijo. Grajska gospoda se je, po pripovedovanju starih Trzinčev, rada vozila s kočijo po teh stezicah, zato na poteh ni smelo biti večjih kamnov, zaradi katerih bi se kočija stresala in motila lenobni drež gospode, njen

klepet ali pa branje kake knjige. V tisti časih je svet ravno odkrival čuda novega sveta in mednje so spadala tudi eksotična drevesa. Marsikaka duglazija je okrasila kak evropski park, ker pa tudi hitro rastejo so nekateri videli v njih možnost za papirno industrijo. V Sloveniji so jih tako v večji meri posadili v bližini Krškega, kot okoli pa si je dal nekaj duglazij v svoj gozd posaditi tudi jabelski graščak. Še pred so vse duglazije v gozdu na severni strani Onger nosile tablice s številkami. Člani odseka za varstvo narave pri PD Onger Trzin so takrat našli več deset dreves, ki pa je po tistem delu gozda pred leti pustili vihar, je precej duglazij izkoreninil, nek pa so jih tudi kar tako posekali. Zdaj je zanimivih dreves manj, vendar so še.

Miro Štebe

FIZIO CENTER TRZIN

ZDRAVJE V STOPALIH

Ali že veste, da so stopala
Azrcalo našega notranjega
počutja in zdravja?

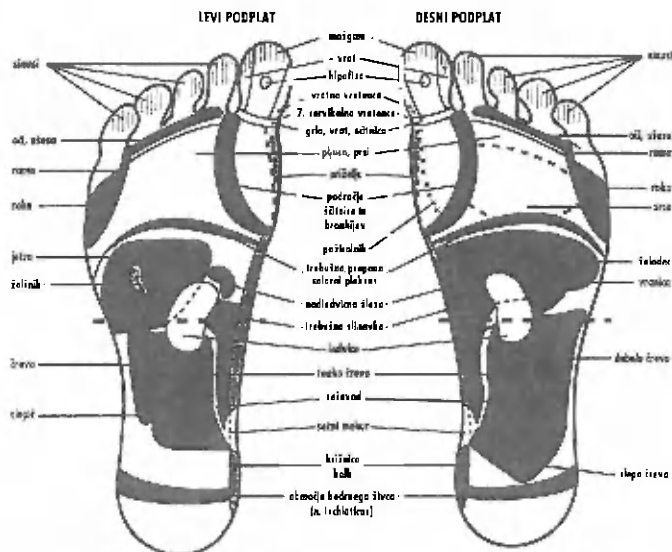
Na podplatu se zadržujejo ener-
gijske poti celotnega telesa.

Stopalom namenjamo premalo pozornosti, a prav stopala nam dajejo trdnost in stalen slik z zemljo. Če hodimo bos, neprestano masiramo točke in področja na stopalu, ki odgovarjajo posameznim organom in tako nezavedno uravnotežamo njihovo delovanje.

Vsak del telesa se odziva na natančno določeno točko na stopalih in s pritiskanjem na te refleksne točke lahko sprostim v uravnoteženo celo telo. Odkrivalo boleča mesta na stopalu, vbojline ali izbokline, rdečca ali blede mesta, ki nas opozarjajo, da se v telesu dogajajo spremembe, če ne vhoze. Vsaj enkrat tedensko bi morali preveriti občutljivost točk na stopalu, da bi uspešno pravočasno odkrili svoje začetne napetosti. Tako lahko preprečimo nastanek bolezni. Z masiranjem bolečih mest sprostim napetosti, ki so nastale tudi zaradi funkcionalnih motenj organov, v vztrajnim masiranjem -kozi daljši čas pa lahko uspešno delujemo tudi na kronične težave in:

- holerika

Refleksoterapevti sicer ne postavljajo diagnoz, toda dober terapevt "navadi lahko ugotovi, kje je šibka črta v telesu. Pacienti so pogosto zmedeni, ko vidijo, da je mogoče s pomočjo refleksologije tako enostavno ugotoviti podrobnosti o njihovem zdravstvenem stanju.

Pri refleksni masaži pacient udobno sedi ali pa leži z dvignjenim vzglavjem, kar refleksoterapevту omogoča, da masiranje gleda v obraz in tako lahko razbere, katero območje na stopalu je občutljivo.

Pozor!
Nova tel. št. je:
162 - 18 - 37

I.O.C.Trzin, HRASTOVEC 10, tel./fax: 061/721 386

spoštovani bralci, s to številko smo člani uredništva opravili polletno preiskusno dobo. Pokazali smo, kaj znamo in smo sposobni narediti, čeprav se opravičujemo za vse napake in pomanjkljivosti, ki smo jih zakrivali. Naše opravičilo je, da smo vse, kar se tiče časopisa, delali ljubiteljsko - neprofesionalno in v času, ki smo si ga ukradli ob naših drugih zadolžitvah. Zdaj je usoda nadaljnjega izhajanja odvisna od Sveta KS. Časopis je za KS nedvomno manjšo breme in če bodo svetniki ocenili, da je koristnost vseeno večja, se homo septembra spet pojavili. Tokrat se vam vsem zahvaljujemo za pozornost, ki ste nam jo namenili, če ste nas brali.

Uredništvo Odseva

Telefon, informacije: (061) 714 435

Spoštovani starši!

Obogatite počitnice vaših otrok

TENIS CAMP

Športni park Trzin

5 dnevni-15.000 SIT

10 dnevni 29.600 SIT

TENIS CAMP

KOMPAS HOTELI d.d.
KRANJSKA GORA

7 dnevni 46.800 SIT

Bralcem se opravičujemo, ker v tej številki niso našli članka: Načrti Razvojnega zavoda, ki smo ga napovedali na prvi strani ovitka. Članek je moral odstopiti prostor nekaterim drugim, za katere smo ocenili, da je pomembnejše, če so v tej številki. Napovedani članek bomo objavili v prihodnji številki Odseva. Upamo, da vas z našo odločitvijo nismo preveč razočarali.

Uredništvo

SLIKOPLESKARSTVO IN FASADERSTVO

Mengeška 53a, Trzin
1236 Trzin
Telefon: 061 724 240
Telefaks: 061 724 182
Mobitel: 0609 618 760

ANDREJ KRIŽMAN s.p.

OPTIK

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00,
sobota zaprto

Slavkova 24, P.F. Mengeš,
tel.: 738-980

SLASCICARNA OGER

IZ STAREGA TRZINA

vas vabi, da poskusite naše slaščice.

Izdelujemo vse vrste tort, potice in drobno pecivo. Stalno so na zalogi tudi torte za diabetike. Imamo velik izbor otroških tort, tudi popularnega Huga in punčko Barbi.

Odperto imamo vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih od 7.00 do 22.00.

**NE POZABITE, PRI OGRU BOSTE
VEDNO DOBRODOŠLI!**

Trzin, Mengeška cesta 26, tel.: 715 699.

ZLATARNA

M.I.L. Loparič & Matej

PRODAJA ZLATEGA
NAKITA, ODKUP,
PREDELAVA IN
IZDELAVA NAKITA
TER POPRAVILA

Kidriceva 11
1236 TRZIN
tel.: 061 711 014

BAHNE®